

EKUMENICKÝ LEKCIONÁŘ

řada C

Kazatelský cyklus Církve československé husitské
pro liturgický rok 2012–2013

Praha 2012

EKUMENICKÝ LEKCIONÁŘ

řada C

*Kazatelský cyklus Církve československé husitské
pro liturgický rok 2012–2013*

Vydala Ústřední rada CČSH
Praha 2012

PŘEDMLUVA

Sestry a bratři, duchovní a kazatelé,

pro liturgický rok 2012/2013 je vyhlášen Ústřední radou Církve československé husitské (usnesení č. 1.10.133 z 8. 9. 2012) jako závazný kazatelský cyklus – Ekumenický lekcionář řada C.

V roce 2013 si připomínáme 400. výročí Bible kralické vydané v roce 1613. Čeští bratři měli Písmo svaté v nesmírné úctě. Přístupovali k němu s odbornou teologickou a humanistickou erudicí i s velkou duchovní pokorou tak, aby Boží slovo skutečně slyšeli a ve svém životě je zachovávali (L 11,28).

Také my máme jedinečnou možnost slyšet Boží slovo ve srozumitelné řeči a předávat je jako kazatelé druhým. Naslouchání Božímu slovu a jeho předávání v kázání se uskutečňuje v ekumenickém obzoru. Výrazem toho je Ekumenický lekcionář A – C jako řád společného čtení přesahující jednotlivou křesťanskou konfesi, neboť Boží slovo je nad církví. Ve tříletém období se soustřeďuje zvěstování podle Ekumenického lekcionáře na tři synoptická evangelia a každoročně na Janovo evangelium, zvláště o velikonočních svátcích. Část A je zaměřena na Matoušovo evangelium, část B na Markovo evangelium a část C na Lukášovo evangelium. Liturgický cyklus pro daný rok se vypočítá tak, že sečteme všechna čísla letopočtu. Pokud je součet dělitelný číslem 3, je pro daný rok určený cyklus C, který po 1. adventní neděli přechází v cyklus A. V případě roku 2013 je to $2 + 0 + 1 + 3 = 6$. Číslo 6 je dělitelné číslem 3, proto rok 2013 je rokem v cyklu C a po něm dochází ke změně v adventu na cyklus A.

Tématu Ekumenického lekcionáře a jeho užívání v Církvi československé husitské byla věnována teologická konference v Praze, ze které vzešla publikace s názvem „Liturgie jako oslava Boha, sjednocení církve, poselství spásy světu“ (uspořádali Tomáš Butta, prof. Zdeněk Kučera, Kristýna Mlýnková, vyd. Církev československá husitská Praha 2012). K tématu lekcionáře se přímo vztahují příspěvky od bratra biskupa dr. Petra Šandery (s. 51–55), bratra Mgr. Lukáše Bujny (s. 56–59) a sestry dr. Hany Tonzarové (s. 60–66). Přípravě a zpracovávání lekcionáře se dlouhodobě věnuje bratr farář Mgr. Lukáš Bujna s liturgickým vhledem, s pečlivostí a trpělivostí. Chtěl bych mu za tuto jeho práci poděkovat v naději, že jím zpracováváný Ekumenický lekcionář v této dílčí, ale i kompletní podobě nalezne v církvi dobré uplatnění. Chtěl bych poděkovat i všem, kteří na této liturgické příručce spolupracovali a přičinili se o její vydání.

Lekcionář obsahuje pro zvěstování tři základní čtení: starozákonní, epištolní a evangelijní, tak i pro liturgickou službu další tři texty biblické (introit, verš k obětování a verš k požehnání) i tři modlitební texty pro liturgickou službu (tužby, modlitba před čtením z Písma sv. a modlitba k požehnání). Středem lekcionáře je osoba a dílo spásy

Ježíše Krista ukřižovaného, vzkříšeného a oslaveného (L 24,26). Ježíš z Nazareta není „tématem“, „látkou“, „předmětem“ našich kázání, ale živým subjektem uvádějícím nás ve víře do smyslu Písma – jak jeho celku, tak i jednotlivých částí. „Potom začal mluvit od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma“ (L 24,27). „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (L 24,32).

Lekcionář vychází z půdorysu křesťanského církevního roku s ohledem na vlastní liturgickou tradici Církve československé husitské. Pro svátky a památné dny vztahující se ke svědkům Páně – biblickým postavám i osobnostem z dějin církve – jsou samostatně určené texty. Z nich má pro naši církev zvláštní význam svátek Mistra Jana Husa 6. července, ale také svátek soluňských apoštolů Cyrila a Metoděje, jejichž 1150. výročí příchodu na Velkou Moravu připadá na rok 2013.

Zvěstování Božího slova je jedním z podstatných úkolů a znaků Kristovy církve a tím i těch, kteří se na této službě podle svého povolání (vocatio) podílejí ať již jako svěcení kněží a jáhni nebo pověření laičtí kazatelé či lektori. Pro lektorskou službu je požadována kvalita a důstojný přednes biblických textů. Pro odpovědnou kazatelskou službu má nezastupitelný význam odborná exegeze (explicatio) i rozjímání (meditatio) – dostatečný čas k meditaci nad textem určeným pro konkrétní neděli a svátek.

Přeji Vám Boží požehnání pro Vaši náročnou, ale v Božím Duchu radostnou kazatelskou službu. Přeji Vám v čase ztišení nad biblickým svědectvím světlo Kristova poznání a moudrosti.

Kéž evangelium přináší duchovní obohacení života nám, kteří je kážeme a neseme, i těm, kterým je adresováno. „Blaze těm, kdo slyší Boží slovo a zachovávají je“ (L 11,28).

ThDr. Tomáš Butta
biskup – patriarcha

ÚVODNÍ POZNÁMKA AUTORA

Kazatelský cyklus pro liturgický rok 2012/13, s biblickými čteními vybranými podle Ekumenického lekcionáře řady C, podobně jako v letech minulých obsahuje úplné bohoslužebné formuláře s proměnnými částmi liturgie (*propria*).

Při práci na předchozích dvou kazatelských cyklech jsem vedl ekumenický dialog s anglikánskými a luterskými církevními tradicemi, které považuji nám za nejbližší, neboť vycházejí z reformačního dědictví a zároveň rozvíjejí bohatý liturgický život. V nyní předkládaném kazatelském cyklu jsem se rozhodl navrátit ke kořenům naší husitské tradice. Při tvorbě modliteb před čtením ze sv. Písem a k požehnání jsem se inspiroval Farského Českým misálem a při tvorbě tužeb Tuháčkovou Bohoslužebnou knihou. Snažím se o kritický návrat *ad fontes*, jehož smyslem je upevnění křesťanské identity formované spiritualitou konkrétního církevního společenství.

Nejen obsah, ale i forma modliteb a tužeb je nesena základním teologickým důrazem příslušného období církevního roku. Proto modlitby ve formulářích, vztahujících se k tematickým okruhům kalendária, začínají jednotným oslovením. Také tužby jsem sružil do tematických celků (adventní, vánoční, pro dobu po Zjevení Páně, postní, velikonoční, pro dobu po Duchu svatém).

Většina modliteb je adresována Otci, modlitby ke Kristu nalezneme ve formulářích Zeleného čtvrtku a Velikonoční vigilie. Modlitby před čtením ze sv. Písem uzavírá jednotná trojičně pojatá prosba, modlitby k požehnání mají jednotné christocentrické zakončení. V tom se odrážejí dva základní stavební prvky naší teologie: důraz na trojediný Boží život a jeho působení v dějinách (Otec Stvořitel, Syn Vykupitel a Duch Posvětitel) a důraz na spásné dílo Bohočlověka Ježíše Krista.

Jak známo, Ekumenický lekcionář nabízí biblická čtení na neděle a hlavní křesťanské svátky a nevztahuje se ke specificky české či přímo husitské tematice. Biblická čtení v bohoslužebných formulářích na památku českých svědků Páně a k výročí zrodu CČS(H) je proto nutné zvolit z domácích tradic či se pokusit o vlastní výběr. Některé památky jsem nepovažoval za nutné do nynějšího kazatelského cyklu zařadit, neboť příslušné bohoslužebné formuláře byly již vytvořeny (někdy i v několika variantách) v nedávné minulosti a jsou dobře dostupné (viz přehled těchto formulářů vložený do nynějšího kazatelského cyklu, který obsahuje památky opata Prokopa a Jana Amose Komenského, jež v předchozích cyklech chyběly).

Po bratrské diskusi, která proběhla na letošních liturgických konferencích, kde jsem sbíral ohlasy na mou práci včetně těch kritických, jsem přistoupil k úpravám rozsahu některých biblických perikop na přiměřenou délku všude tam, kde to nebylo na úkor

zvěsti. Naopak tužby, které se v minulých letech jevily jako příliš stručné až strohé, jsem poněkud rozšířil a více dbal na jejich zpěvnost.

Za pomoc a rady děkuji bratru profesorovi Zdeňku Kučerovi a bratru patriarchovi Tomáši Buttovi.

Mgr. Lukáš Bujna

*Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.
Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!* (Žalm 95,6–8)

První čtení: Jeremjáš 33,14–16

Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově a o domě Judově. V oněch dnech a v onen čas způsobím, aby Davidovi vyrašil výhonek spravedlivý, a ten bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V oněch dnech dojde Judsko spásy, Jeruzalém bude přebývat v bezpečí a takto jej nazvou: »Hospodin – naše spravedlnost«.

Tužby adventní

2. Aby se v naší mysli světlo pravého poznání rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, vzbud' svou sílu a proměň naše srdce, abychom na tvůj příchod očekávali a nástrahám hříchu odolávali! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Tesalonickým 3,9–13

Jakou chválou se můžeme Bohu odvděčit za všecku tu radost, kterou z vás máme před jeho tváří? Ve dne v noci vroucně prosíme, abychom vás mohli spatřit a doplnit, čeho se nedostává vaší víře. Sám náš Bůh a Otec i Ježíš, náš Pán, kéž připraví naši cestu k vám! Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.

Evangelium: Lukáš 21,25–36

Ježíš řekl: „Budou znamenání na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ Vypravoval jim podobenství: „Podívejte se na fíkovník nebo jiný strom: Když se už zelenají, sami víte, že léto je blízko. Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko království Boží. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se toto všechno stane. Nebe a země

pominou, ale má slova nikdy nepominou. Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past. Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na zemi. Budte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka.“

Verš k obětování: Zacharjáš 1,3

Obraťte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám.

Verš k požehnání: Lukáš 21,28

Napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dej, ať v našem jednání projevujeme milosrdenství k trpícímu bližnímu, abychom se důstojně připravili na vánoční svátky tvé lásky, kterou jsi nám prokázal příchodem svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 205, 295, 314

Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. (Žalm 111,2)

První čtení: Malachiáš 3,1–4

Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno. Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary. Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech.

Tužby adventní

2. Aby se v naší mysli světlo pravého poznání rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, dej, ať se v srdci radujeme z narození tvého Syna, a učiň si z nás ochotné nástroje jeho milosti! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 1,3–11

Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši. A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

Evangelium: Lukáš 3,1–6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal Jan procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání

a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů,“ jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: ›Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uzří spasení Boží.‹

Verš k obětování: Žalm 128,1

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách!

Verše k požehnání: Matouš 3,3.11

Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Ten, který přichází za mnou, vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti, žes nás občerstvil duchovním pokrmem a nápojem. Prosíme tě, dej, ať opravdově toužíme po tvé pravdě, spravedlnosti a lásce! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 36, 309, 311

Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků. (Izajáš 26,4)

První čtení: Sofonjáš 3,14–20

Zaplesej, sijónská dcero, zahlahol Izraeli! Raduj se a jásej z celého srdce, dcero jeruzalémská! Rozsudek nad tebou Hospodin zrušil, zbavil tě nepřitele. Král Izraele, Hospodin, je uprostřed tebe, neboj se už zlého! V onen den bude Jeruzalému řečeno: „Neboj se, Sijóne, nechť tvé ruce neochabnou! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jása a plesá.“ Posbírám ty, kdo jsou zarmoucení, odloučení od slavnosti, neboť jsou z tebe; břemeno potupy na nich leží. Hle, já si to v onen čas vyřídím se všemi, kdo tě pokořují, zachráním chromou, shromáždím zapuzenou, dám jim chválu a jméno všude v zemi jejich hanby. V onen čas vás přivedu, v ten čas vás shromáždím, dám vám jméno a chválu mezi všemi národy země, až změním váš úděl před vašimi zraky, praví Hospodin.

Tužby adventní

2. Aby se v naší mysli světlo pravého poznání rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, když se chystáme slavit radostnou památku vtělení a narození tvého Syna, dej, ať svá srdce obrátíme k jeho přikázání lásky! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 4,4–7

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Evangelium: Lukáš 3,7–18

Zástupům, které vycházely, aby se od něho daly pokřtít, Jan říkal: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: ›Náš otec jest Abraham!‹ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.“ Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“ On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo

nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: „Mistře, co máme dělat?“ On jim řekl: „Nevymáhejte víc, než máte nařízeno.“ Tázali se ho i vojáci: „A co máme dělat my?“ Řekl jim: „Nikommu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.“ Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš. Na to Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než jsem já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.“ A ještě mnohým jiným způsobem napomínal lid a kázal radostnou zvěst.

Verš k obětování: Izajáš 12,6

Jásej a plesej, ty, která bydliš na Sijónu, neboť Veliký je ve tvém středu – Svatý Izraele.

Verš k požehnání: Izajáš 45,22

Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, víme, že jsi soucitný a milosrdný. Proto tě prosíme, ať duchovní posila, kterou jsme přijali ve svátosti večeře Páně, nás otevře k plnějšímu přijetí tvé pravdy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 31, 35, 314

Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.

(Žalm 19,2)

První čtení: Micheáš 5,1–4a

A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných. I když je Hospodin vydá v plen do chvíle, než rodička porodí, zbytek jeho bratří se vrátí zpět k synům Izraele. I postaví se a bude je pást v Hospodinově moci, ve vyvýšeném jménu Hospodina, svého Boha, a budou bydlet bezpečně; jeho velikost bude nyní sahat až do dálav země. A on sám bude pokoj.

Tužby adventní

2. Aby se v naší mysli světlo pravého poznání rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, smiluj se nad námi a ve své dobrotě nás přiveď k vnitřní obnově a novému životu podle evangelia! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 10,5–10

Kristus říká, když přichází na svět: ›Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.‹ Předně říká: ›Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení‹ – totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. Potom však řekne: ›Zde jsem, abych konal tvou vůli.‹ Tak ruší první, aby ustanovil druhé. Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.

Evangelium: Lukáš 1,39–55

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? Hle, jakmile se zvuk tvého hlasu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle. A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.“ Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli, že

se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavit všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům na věky.“

Verš k obětování: Žalm 80,20

Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni!

Verš k požehnání: Lukáš 1,45

Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, vroucně tě prosíme, aby přijímáním svátostného chleba a kalicha jsi posílil naši vůli v jednotě s vůlí tvou! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 34, 300, 314

Hospodin mi řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.

(Žalm 2,7)

První čtení: Izajáš 9,1.5–6 (2.6–7)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Tužby vánoční

2. Aby se o vánočních svátcích naše srdce Duchem Kristovým naplnila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Ježíšovo evangelium naší myslí i celým naším životem pronikalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, dej, ať světlo tvého vtěleného Slova zapaluje víru v našich srdcích a odráží se v našich skutcích! Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijímáme Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Titovi 2,11–14

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.

Evangelium: Lukáš 2,1–14

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod stře-

chou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Verše k obětování: Žalm 118,26.27

Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo.

Verš k požehnání: Žalm 98,1

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží!

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, prosíme tě, ať slavnost narození tvého Syna nás osvobodí od hříchů našeho starého lidství! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 212, 215, 218, 219

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ (NAROZENÍ PÁNĚ)

úterý 25. prosince 2012

Narodí se nám dítě, bude nám dán Syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce a Vládce pokoje. (Izajáš 9,6)

První čtení: Izajáš 52,7–10

Jak líbezně je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Siónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážníci pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sión. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Tužby vánoční

2. Aby se o vánočních svátcích naše srdce Duchem Kristovým naplnila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Ježíšovo evangelium naší mysli i celým naším životem pronikalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, jako se tvůj Syn narodil tělesně, dej, abychom se my znovuzrodili duchovně a byli vysvobozeni z otroctví starých hříchů! Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijímáme Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 1,1–6

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očištění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: ›Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‹ A jinde se praví: ›Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.‹ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: ›Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!‹

Evangelium: Jan 1,1–14

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člo-

věk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Verš k obětování: Malachiáš 1,11

Od východu slunce až na západ bude mé jméno veliké mezi pronárody. Na každém místě budou přinášet mému jménu kadidlo a čistý obětní dar.

Verše k požehnání: Izajáš 22,21–22

Vladařskou moc vložím do jeho rukou a stane se otcem obyvatel Jeruzaléma i Judova domu. Na jeho rameno vložím klíč domu Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, prosíme tě, ať se nám dnešního dne zrozený Spasitel světa stane původcem věčného života! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 212, 215, 218, 219

Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon. Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem.
(Žalm 119,1–2)

První čtení: Deuteronomium 30,15–20

Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; když ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíš přes Jordán, abys ji obsadil. Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů, abys mohl sídlit v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

Tužby

2. Aby se nám dostávalo odvahy a vytrvalosti v zachovávání evangelia, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom proti zvlí zla a hříchu svatým zákonem Kristovým bojovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, pomoz nám následovat tvého Syna, abychom napodobili jeho lásku k nepřítelům a umění odpouštět, jež si osvojil i prvomučedník Štěpán! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 7,2a.51–60

Štěpán začal mluvit: „Jste tvrdošijní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili. Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!“ Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby. Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užířel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího

po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

Evangelium: Lukáš 21,26–28

Ježíš řekl: „Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Verš k obětování: Skutky 6,8

Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení.

Verš k požehnání: Skutky 7,56

Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme za tvého Syna, který obětoval své tělo a prolil svou krev pro naši spásu. S vděčností si připomínáme Štěpána a všechny mučedníky a svědky, kteří tvému Synu vydávali svědectví až k prolití krve. Prosíme tě, dej i nám statečnou víru a sílu k obětem v každodenním životě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 225, 229, 316, 320

Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce. (Lukáš 1,31–33)

První čtení: 1. Samuelova 2,18–20.26

Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný lněným efódem. Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť. Elí žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: „Nechť tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina.“ Pak odcházeli domů. Mládeneček Samuel prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí.

Tužby

2. Aby nás láska Kristova, která nebe se zemí spojila, v jedinou rodinu dětí Božích sjednotila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby v nás chudoba betlémských jeslí účinný soucit s lidským utrpením a nouzí probouzela, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, děkujeme ti za lásku a dobrotu, kterou jsi nás zahrnul ve svém Synu. Sešli do našich srdcí milosrdenství a slitování, abychom na sebe brali břemena jedni druhých a byli si navzájem oporou! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 3,12–17

Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblectě milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

Evangelium: Lukáš 2,41–52

Každý rok chodívali Ježíšovi rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Verše k obětování: Žalm 84,2–3

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmirá steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!

Verš k požehnání: Lukáš 2,49

Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti za sváteční čas, v němž se radujeme z narození tvého Syna. Dej, ať prožijeme vnitřní přerod, abychom ve tvém světle nahlédli, že jsme opravdu tvými dětmi! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 69, 120, 181, 290, 308

Zavolej, a já se ozvu, nebo budu mluvit já, a odpovíš mi.

(Jób 13,22)

První čtení: Daniel 5,1–7.17–18.23–28

Král Belšasar vystrojil velikou hostinu svým tisíci hodnostářům a před těmito tisíci pil víno. Při popíjení vína poručil Belšasar přinést zlaté a stříbrné nádoby, které odnesl Nebúkadnesar, jeho otec, z jeruzalémského chrámu, aby z nich pili král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny. Hned tedy přinesli zlaté nádoby odnesené z chrámu, to je z Božího domu v Jeruzalémě, a pili z nich král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny. Pili víno a chválili bohy zlaté a stříbrné, bronzové, železné, dřevěné a kamenné. V tu hodinu se ukázaly prsty lidské ruky a něco psaly na omítku zdi královského paláce naproti svícnu. Král viděl zápěstí ruky, která psala. Tu se barva králova obličeje změnila a myšlenky ho naplnily hrůzou, poklesl v kyčlích a kolena mu tloukla o sebe. Král mocně zvolal, aby přivedli zaklínače, hvězdopravce a planetáře. Babylónským mudrcům král řekl: „Kdokoli přečte toto písmo a sdělí mi výklad, bude oblečen do purpuru, na krk mu bude dán zlatý řetěz a bude mít v království moc jako třetí po mně.“ Daniel na to králi odpověděl: „Své dary si ponech a své odměny dej jinému. To písmo však králi přečtu a výklad mu oznámím. Slyš, králi! Povýšil ses nad Pána nebes. Přinesli před tebe nádoby z jeho domu a pil jsi z nich víno ty i tvoji hodnostáři, tvé ženy i ženiny, a chválil jsi bohy stříbrné a zlaté, bronzové, železné, dřevěné a kamenné, kteří nic nevidí, neslyší ani nevědí. Boha, v jehož rukou je tvůj dech a všechny tvé cesty, jsi však nevelebil. Proto bylo od něho posláno zápěstí ruky a napsáno toto písmo. Toto pak je písmo, které bylo napsáno: ›Mené, mené, tekel ú-parsín‹. Toto je výklad těch slov: Mené – Bůh sečetl tvé kralování a ukončil je. Tekel – byl jsi zvažován na vahách a shledán lehký. Peres – tvé království bylo rozloženo a dáno Médům a Peršanům.“

Tužby novoroční

2. Aby nás i v novém roce svou pomocí provázel a do svého království dovedl, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám Kristus byl soudcem nejen spravedlivým, ale i milosrdným, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, děkujeme ti za nespočetné dary, jimiž nás ve své lásce zahrnuješ. Prosíme tě, ukazuj cestu bloudícím, aby dospěli k tobě, cíli všech lidských cest! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4,1–8

Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlíží jeho příchod.

Evangelium: Lukáš, 13,6–9

Ježíš jim pověděl toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: ›Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?‹ On mu odpověděl: ›Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.‹“

Verše k obětování: Žalm 15,1–2

Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu.

Verš k požehnání: Žalm 96,2

Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dnes uzavřel se za námi zas jeden rok a ty nám ze své milosti otevíráš nový. Prosíme tě, pomáhej nám v novém roce hledat a nalézat vše, co slouží k pokoji a spáse! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 33, 264, 269, 271, 275

*Chci tě vyvyšovat, Bože můj a Králi, tvému jménu dobrořečit navěky a navždy. Po všech-
ny dny ti chci dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy. (Žalm 145,1–2)*

První čtení: Skutky 4,8–12

Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: „Vůdcové lidu a starší, když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdrav. Ježíš je ten kámen, který jste vy, stavitelé, odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Tužby novoroční

2. Aby nás i v novém roce svou pomocí provázel a do svého království dovedl, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám Kristus byl soudcem nejen spravedlivým, ale i milosrdným, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, svého jednorozeného Syna jsi určil Spasitelem lidského pokolení a poručil jsi, aby mu bylo dáno jméno Ježíš. Když jsi nám dovolil oslavovat jeho svaté jméno zde na zemi, dej, abychom je směli uctívat i v nebi! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 2,5–13

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.

Evangelium: Lukáš 2,15–21

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to dětátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.

Verš k obětování: Žalm 86,12

Celým srdcem, Panovníku, Bože můj, ti budu vzdávat chválu, tvoje jméno věčně oslavovat.

Verše k požehnání: Žalm 106,47–48

Hospodine, zachraň nás, náš Bože, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem. Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky!

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že nám do srdcí vléváš svou milost. Dej, aby v knize života byla zapsána též naše jména pod slavným jménem tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 60, 70, 80, 195, 272

Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. (Žalm 72,1–2)

První čtení: Izajáš 60,1–6

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sáby, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

Tužby

2. Aby i naše kroky po celý život Boží hvězda řídila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby světlo Kristovo nás k pravé lásce povznášelo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tvá hvězda přivedla mudrce z Východu, aby se poklonili tvému Synu. Veď i nás, abychom jednou hleděli na jeho tvář! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 3,1–12

Proto jsem já, Pavel, vězněm Krista Ježíše pro vás pohany. Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia. Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a působí ve mně svou mocí: mně, daleko nejmenšímu ze všech bratří, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství a vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil: Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost, podle odvěkého určení, které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu. V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou.

Evangelium: Matouš 2,1–12

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ›A ty, Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‹“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Verš k obětování: Žalm 104,1

Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděš ses velebnou důstojností.

Verš k požehnání: Matouš 2,2

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, jako jsi mudrce z Východu přivedl ke světlu, i nás osviť svou pravdou, abychom oslavovali a následovali Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 74, 102, 142, 288

Běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet. Běda vám farizeům! S oblibou sedáte na předních místech v synagógách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví. Běda vám! Jste jako zapomenuté hroby, po nichž lidé nahoře chodí a nevědí o nich. (Lukáš 11,42–44)

První čtení: Ámos 5,21–25

Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu. Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet. Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok. Připravovali jste mi obětní hody a přídavné oběti po čtyřicet let na poušti, dome izraelský?

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, prosíme tě, chraň naši církve a žehnej svou milostí jejímu dílu, aby vždy hledala a prosazovala tvou pravdu a tvůj zákon a tak ukazovala, jak dojít do tvého království! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 13,11–14

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Evangelium: Matouš 10,16–33

Ježíš řekl svým učedníkům: „Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy

obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládců a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného; amen, pravím vám, že nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka. Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána. Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a sluha jako jeho pán. Když hospodáře nazvali Belzebulem, čím spíše jeho čeled! Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střech. A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může duši i tělo zahubit v pekle. Neprodávají se dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez dopuštění vašeho Otce. U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců. Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapru před svým Otcem v nebi.“

Verš k obětování: Matouš 5,20

Pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.

Verše k požehnání: Marek 7,6–7

Dobře prorokoval Izajáš o vás pokrytcích, jak je psáno: „Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, věříme, že naše církev je tvým dílem. Prosíme tě, stůj při nás nyní i v budoucnu a veď nás, abychom ti v církvi věrně sloužili! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 112, 114, 134, 155, 165, 174, 177, 186, 199

Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahřímá Bůh slávy, Hospodin nad mocným vodstvem.
(Žalm 29,3)

První čtení: Izajáš 43,1–7

Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákobe, tvůrce tvůj, Izraeli: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svátý Izraele, tvůj spasitel. Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe. Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidí a národy za tvůj život. Neboj se, já budu s tebou. Tvé potomstvo přivedu od východu, shromáždím tě od západu. Severu poručím: ›Vydej!‹ a jihu: ›Nezadržuj!‹ Přivedť mé syny zdaleka a mé dcery od končin země, každého, kdo se nazývá mým jménem a koho jsem stvořil ke své slávě, koho jsem vytvořil a učinil.“

Tužby

2. Abychom si náš křest připomínali a zpytováním svědomí sebe sama očišťovali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby z nás Duch svatý učinil statečné vyznavače pravdy Boží a zákona Kristova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za to, že jsme byli pokřtěni ve smrt a vzkříšení tvého Syna a vysvobozeni ze starého hříšného života. Dej, ať znovuzrození z vody a Ducha svatého žijeme ve spravedlnosti a svatosti do konce našich dnů! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 8,14–17

Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.

Evangelium: Lukáš 3,16–17.21–22

Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než jsem já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a

ohněm. Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.“ Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Verš k obětování: Žalm 72,18

Buď požehnán Bůh Hospodin, Bůh Izraele; jedině on koná divy.

Verš k požehnání: Lukáš 3,22

Z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že ve svátosti večeře Páně smíme sdílet tělo a krev tvého Syna. Dej, ať pokřtěni jeho Duchem rosteme do plnosti těla Kristova! Jemu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 5, 69, 112, 170, 178, 166, 195, 335

II. NEDĚLE PO ZJEVENÍ

20. ledna 2013

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech. (Žalm 105,1–2)

První čtení: Izajáš 62,1–5

Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako záře nevzejde jeho spravedlnost, dokud jako pochoděň nevzplane jeho spása. Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha. Už nikdy o tobě neřeknou: ›Opuštěná‹. A nikdy o tvé zemi neřeknou: ›Zpustošená‹. Budou tě nazývat: ›Oblíbená‹ a tvou zemi: ›Vdaná‹, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala. Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, tobě patří veškeré stvoření, vždyť každému tvorů jsi vdechl život. Prosíme tě, i nás oživuj a obnovuj svým svatým Duchem! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 12,1–11

Pokud jde o duchovní dary, bratří, nechtěl bych vás nechat v nevědomosti. Pamatujete se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet“, a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase proroctví, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.

Evangelium: Jan 2,1–11

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Verš k obětování: Žalm 50,23

Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díků, ten, kdo jde mou cestou; tomu dám zakusit Boží spásu.

Verše k požehnání: Srv. Jan 2,7–11

Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou a doneste správci hostiny!“ Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno, zavolal si ženicha a řekl mu: „Ty jsi uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káni Galilejské počátek svých divů před svými učedníky.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, posvěcuj si nás častým a zbožným přijímáním svátostného chleba a kalicha, abychom ti působili radost zachováváním tvé vůle! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 74, 102, 142, 288

Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé srdce. Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost! (Žalm 97,11–12)

První čtení: Nehemjáš 8,1–3.5–6.8–10

Všechn lid se shromáždil jednomyslně na prostranství před Vodní branou a vyzvali znalce Zákona Ezdráše, aby přinesl knihu Mojžíšova zákona, který vydal Hospodin Izraeli. Kněz Ezdráš tedy přinesl Zákon před shromáždění mužů i žen, všech, kteří byli schopni rozumět, aby jej slyšeli, prvního dne měsíce sedmého. Četl z něho na prostranství před Vodní branou od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechn lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona. I otevřel Ezdráš knihu před zraky všeho lidu, stál totiž výše než ostatní lid. Když ji otevřel, všechn lid povstal. Ezdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, a všechn lid odpověděl s pozdvíženými rukama: „Amen, amen.“ Padli na kolena a klaněli se Hospodinu tváří až k zemi. Četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli. Nehemjáš, který byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zákona, a levité, kteří vysvětlovali lidu Zákon, řekli všemu lidu: „Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte.“ Všechn lid totiž plakal, když slyšel slova Zákona. Dále jim řekl: „Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posilejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, shlédni na nás, neboť v naší slabosti potřebujeme tvou sílu. Dovol nám s důvěrou přistupovat k trůnu tvé milosti! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 12,12–31a

Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni tímž Duchem. Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. Kdyby řekla noha: „Protože nej-

sem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. A kdyby řeklo ucho: „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestalo být částí těla. Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich? Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme, jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější čest, aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc činit divy? Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat? Usilujte o vyšší dary!

Evangelium: Lukáš 4,14–21

Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izajáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: ›Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.‹ Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Verš k obětování: Žalm 89,20

Nalezl jsem Davida, svého služebníka, pomazal jsem ho svým olejem svatým.

Verše k požehnání: Lukáš 4,21–22

Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z Ježíšových úst.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, nasýtil jsi nás tělem a krví svého Syna. Dej, ať posílení tímto

svátostným pokrmem a nápojem žijeme ve světě jako tvoji svědkové! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 42, 48, 77, 112, 335

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

sobota 2. února 2013

Bože, na vlastní uši jsme slýchali vyprávění svých otců o činu, který jsi vykonal za jejich dnů, za dnů dávných. Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství!

(Žalm 44,2.27)

První čtení: Malachiáš 3,1–4

„Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno. Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary. Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, jako byl tvůj Syn uveden do chrámu v Jeruzalémě, uveď jej také do chrámu našich srdcí, aby je očistil a učinil si v nich příbytek! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 2,14–18

Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových. Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Evangelium: Lukáš 2,22–32

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu“ – a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužije smrti, dokud nepatří Hospodinova Mesiáše. A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Verš k obětování: Žalm 83,19

Ty jediný, jenž Hospodin máš jméno, jsi ten nejvyšší nad celou zemí!

Verš k požehnání: Lukáš 2,33

Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, očekáváme na tebe, neboť věříme, že i nám dáš spatřit svého Syna, až s ním budeme sdílet slávu přicházejícího království. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 51, 65, 67, 70, 121

*Bože, tvoje spravedlnost až k výšinám sahá, vykonal's veliké věci. Bože, kdo je tobě roven!
(Žalm 71,19)*

První čtení: Jeremjáš 1,4–10

Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě, dal jsem tě pronárodům za proroka.“ Nato jsem odpověděl: „Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.“ Ale Hospodin mi řekl: „Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš, a všechno, co ti přikážu, řekneš. Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Hospodin vztáhl svou ruku a dotkl se mých úst. Pak mi Hospodin řekl: „Hle, vložil jsem ti do úst svá slova. Hleď, tímto dnem tě ustanovuji nad pronárody a nad královstvími, abys rozvracel a podvracel, abys ničil a bořil, stavěl a sázel.“

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ty víš, že pro naši lidskou křehkost sami nemůžeme obstát ve zkouškách života. Pomoz nám šťastně překonat všechny nástrahy zla! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 13,1–13

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všecko, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne. Proroctví – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno. Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné; až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem,

překonal jsem to, co je dětinské. Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne. A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.

Evangelium: Lukáš 4,21–30

Ježíš k nim promluvil: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: „Což to není syn Josefův?“ On jim odpověděl: „Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! O čem jsme slyšeli, že se dalo v Kafarnaum, učíš i zde, kde jsi doma.“ Řekl: „Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. Po pravdě vám říkám: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidonské. A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Námán.“ Když to slyšeli, byli všichni v synagoze naplnění hněvem. Vstali, vyhnali ho z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. On však prošel jejich středem a bral se dál.

Verše k obětování: Žalm 71,23–24

Ať plesají mé rty, když ti zpívám žalmy, i má duše tebou vykoupená. A můj jazyk bude o tvé spravedlnosti hovořit každodenně.

Verš k požehnání: Lukáš 4,18

Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, prameni všeho dobra, děkujeme ti, že jsi nás při večeři Páně nasýtil nebeským chlebem a kalichem spásy. Dej, ať nás tyto svátostné dary promění tak, aby svět viděl naši víru! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 95, 107, 117, 121, 126, 311, 313

Vyvyšujte Hospodina, našeho Boha, klanějte se směrem k jeho svaté hoře, neboť Hospodin, náš Bůh, je svatý!
(Žalm 99,9)

První čtení: Exodus 34,29–35

Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři. Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit. Ale Mojžíš je zavolal, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil. Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji. Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj. Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno. Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za svědectví apoštolů, kteří spatřili tvého Syna ve slávě, kterou jsi mu připravil už před založením světa. Svou milostí nás učíš jeho spoludědici, abychom ve spojení s ním dosáhli téže slávy ve tvém království! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 3,12–4,2

Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm. Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy. Ať nikdo sám sebe neklame. Domnívali se někdo z vás, že je v tomto světě moudrý, ať se stane bláznem, aby se stal opravdu moudrým. Moudrost tohoto věku je bláznovstvím před Bohem, neboť je psáno: »Nachytá moudré na jejich vychytralost; a jinde: »Hospodin zná úmysly moudrých a ví, že

jsou marné.« A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.

Evangelium: Lukáš 9,28–36

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš; zjevili se v slávě a mluvili o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. Vtom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

Verš k obětování: Žalm 112,4

Ve tmách vzchází prímým světlo; Bůh je milostivý, plný slitování, spravedlivý.

Verš k požehnání: Lukáš 9,35

Z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, osvoboď nás od nepokoje tohoto světa, abychom skrze víru viděli tvou svatost ve tváři tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 47, 48, 101, 116, 117, 197, 338

POPELEČNÍ STŘEDA – ZAČÁTEK POSTNÍ DOBY

13. února 2013

OBŘAD ZNAMENÍ POPELA JE VARIANTOU S OHLEDEM NA LITURGICKÝ ŽIVOT OBCE. NÁSLEDUJE PO KÁZÁNÍ.

Nade všemi se smilováváš, protože všechno můžeš, nehledíš na hříchy lidí, jen aby činili pokání. Miluješ všechno, co je, a neošklivíš si nic z toho, co jsi učinil.

(Moudrost 11,23–24)

První čtení: Jeremjáš 17,5–10

Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina. Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet. Požehán buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody. Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyčísitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, čteš si v nás jako v otevřené knize, vždyť před tebou nelze skrýt žádný hřích. Prosíme tě, provázej nás postní dobou, abychom se v zápase s našimi vášněmi a žádostmi spolehli na tvou pomoc a ochranu! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5,20b–6,2

Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: *„V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.“* Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!

Evangelium: Matouš 6,16–21

Ježíš řekl: „Když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu.“

Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“

Uvedení do obřadu znamení popela

Sestry a bratři, velikonočním svátkům předchází postní doba, určená ke ztišení a vnitřní přípravě na oslavu našeho vykoupení. Tak jako se Kristus uchýlil na poušť, aby se modlil, tak také všichni křesťané jsou během těchto čtyřiceti dnů zváni, aby se celou bytostí obrátili k Bohu. Proto vás vybízím, abyste postní čas věnovali zpytování svědomí, kajícímu, modlitbě, zpovědi, zdrženlivosti, dobročinnosti, sebezapření, pozornému naslouchání Božímu slovu a zbožnému přijímání svátosti večeře Páně. Kéž vás při tom všem doprovází radostná jistota Božího odpuštění!

Znamení popela

Ztišme se k modlitbě: Bože, ty nechceš smrt hříšníka, nýbrž aby se obrátil a byl živ. Pamatuješ na naši slabost a pomíjivost. Dej, ať se nám tento popel stane znamením pokání a naděje, že odpouštíš hříchy každému, kdo se obrací k tobě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Duchovní vyzve přítomné, aby ti z věřících, kteří si přejí přijmout znamení popela, předstoupili před stůl Páně. Duchovní je označí na čele popelem ve tvaru kříže, což doprovodí slovy:

Označení popelem (varianta I): Genesis 3,19

Pamatuj, člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš.

Označení popelem (varianta II): Marek 1,15

Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Verš k obětování: Žalm 69,17

Odpověz mi, Hospodine, vždyť tvé milosrdenství je dobrotivé, pro své velké slito-
vání shlédni na mne.

Verš k požehnání: Žalm 79,9

Bože, pomoz nám pro slávu svého jména, vysvobod' nás, zprošť nás hříchů pro své jméno!

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, jsme ti vděční, že se nad námi smilováváš a sytíš nás závdavkem budoucí nebeské hostiny. Pomoz nám prožít postní dobu ve zbožné úctě před tebou a v obětavé službě našim bližním! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 34, 35, 39, 71, 73, 82, 147, 155, 323

I. NEDĚLE POSTNÍ (INVOCAVIT)

17. února 2013

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.
(Žalm 91,15–16)

První čtení (varianta I): Deuteronomium 26,4–10

Kněz vezme koš z tvé ruky a postaví jej před oltář Hospodina, tvého Boha. Ty pak promluvíš před Hospodinem, svým Bohem, takto: „Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velikým, zdatným a početným národem. Ale Egypťané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali. Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky, a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem. Nyní tedy, hle, přinesl jsem prvotiny z plodů role, kterou jsi mi dal, Hospodine.“ A postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem.

První čtení (varianta II): Deuteronomium 26,16–19

Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší. Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat. A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, děkujeme ti, že si nás tříbíš a ukazuješ nám cestu svých příkázání. Dej, ať nepodléháme pokušení a naopak ať činíme skutky křesťanského života! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 10,8b–13

Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci; je to slovo víry, které zvěstujeme. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: ›Kdo v něho věří, nebude zahanben.‹ Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť ›každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.‹

Evangelium: Lukáš 4,1–13

Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb.“ Ježíš mu řekl: „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím.“ Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chci, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.“ Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno ›andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili: a ›na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen.‹“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.“ Když ďábel skončil všechna svá pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.

Verš k obětování: Žalm 25,10

Všechny stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a věrnost pro ty, kteří dodržují jeho smlouvu a svědectví.

Verš k požehnání: Deuteronomium 8,3

Člověk nežije pouze chlebem, člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, odstraňuj z našeho sboru každou přetvářku a malicherné spory a posvěť naše duše, ať se přimknou k pravé zbožnosti! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 118, 148, 156

II. NEDĚLE POSTNÍ (REMINISCERE)

24. února 2013

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení! (Žalm 25,6.2b.22)

První čtení: Genesis 15,1–6

K Abramovi se ve vidění stalo slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“ Abram dále řekl: „Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, ty nejlépe znáš naše slabosti, a proto tě prosíme: Chraň nás na těle i na duši, abychom se oprostili od zlého myšlení i konání! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3,17–4,1

Bratří, napodobujte mne. Hledte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal a nyní to s pláčem opakuji, žijí jako nepřátelé Kristova kříže; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem břicho a jejich chloubou to, zač by se měli stydět, neboť smýšlejí přízumně. My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit. Moji bratří, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní.

Evangelium: Lukáš 13,31–35

Za Ježíšem v tu chvíli přišli někteří farizeové a řekli mu: „Rychle odtud odejdi, protože Herodes tě chce zabít.“ On jim řekl: „Jděte a vyřídte té lišce: Hle, já vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dojdou do svého cíle. Avšak dnes, zítra i pozítří musím jít svou cestou, neboť není možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalém. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod své křídla, ale nechtěli jste! Hle, ve svém domě zůstanete sami. Pravím vám, že mě neuzříte, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“

Verš k obětování: Přísloví 21,30

Žádná moudrost, žádná rozumnost, žádný úradek nic nesvedou proti Hospodinu.

Verš k požehnání: Žalm 106,4

Hospodine, rozpomeň se na mě pro přízeň, jíž svůj lid zahrnuješ, navštiv mě svou spásou.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, s modlitbou jsme dnes přišli k tobě, prameni vody živé, a tys nás posílil svátostným pokrmem a nápojem. Požehnej nám, ať neklesáme pod břemenem životních zkoušek! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 60, 101, 179, 182

III. NEDĚLE POSTNÍ (OCULI)

3. března 2013

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrat ke mně svou tvář, jsem tak sám, tak poníženy.
(Žalm 25,15–16)

První čtení: Izajáš 55,1–9

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná. Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce. Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil.“ Dotazujte se Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, shlédni k pokorným prosbám svého lidu a obdaruj nás odvahou a odhodláním k šíření tvého evangelia! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 10,1–13

Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, všichni jedli týž duchovní pokrm a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť ›poušť byla poseta jejich těly‹. To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. A také nebuďte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: ›Usadil

se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.« Ani se neoddávejme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc. A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich a hynuli od hadího uštknutí, ani nereptejte, jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem. To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

Evangelium: Lukáš 13,1-9

Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísl Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl: „Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo si myslíte, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.“ Potom jim pověděl toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: ›Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?‹ On mu odpověděl: ›Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.‹“

Verše k obětování: Žalm 103,8-9

Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný; nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně.

Verš k požehnání: Žalm 14,7

Kéž už přijde Izraeli ze Sijónu spása! Až Hospodin změní úděl svého lidu, bude Jákob jásat, Izrael se zaraduje.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, když nám skrze svátost chleba a kalicha udílíš milost a odpuštění, dovol nám také žít ve svornosti a pokoji! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 39, 71, 73, 82, 155, 205

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sít do sytosti potěšení z jejich prsů.
(Izajáš 66,10–11)

První čtení: Jozue 5,9–12

Hospodin Jozuovi řekl: „Dnes jsem od vás odvalil egyptskou potupu.“ Proto pojmenoval to místo Gilgál (to je Odvalení); jmenuje se tak až dodnes. Izraelci tábořili v Gilgálu. Čtrnáctého dne toho měsíce navečer slavili na Jerišských pustinách hod beránka. Druhého dne po hodu beránka začali jíst nekvašené chleby a pražené zrní z výtěžku země, právě toho dne. Toho druhého dne, kdy začali jíst z výtěžku země, přestala také mana; teď už Izraelci manu neměli, ale toho roku jedli z úrody kenaanské země.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, každému z nás se vrací všechno zlé, čeho jsme se dopustili slovem či skutkem. Děkujeme ti, že v nás probouzíš svědomí, abychom svých hříchů litovali. A jestliže svědomí nás obviňuje a trestá, ty nás potěš a odpusť nám! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5,16–21

Od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme. Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.

Evangelium: Lukáš 15,1–3.11b–32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim toto podo-

benství: „Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: ›Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.‹ On jim rozdělil své jmění. Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával. Tu šel do sebe a řekl: ›Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.‹ I vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ›Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.‹ Ale otec rozkázal svým služebníkům: ›Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‹ A začali se veselit. Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: ›Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.‹ I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on odpověděl: ›Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se povесelil se svými přáteli. Ale když přišel tenthle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.‹ On mu řekl: ›Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‹“

Verše k obětování: Žalm 13,4–5

Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti, ať nepřítel neřekne: „Zdolal jsem ho!“

Verš k požehnání: Lukáš 15,32

Synu, máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, ačkoli si nezasluhujeme než trest, ty jsi milosrdný – napravuješ nás a zachraňuješ svým slovem a svátostmi. Prosíme tě, naplň naše životy vírou v tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 40, 45, 61, 78, 166, 172, 236, 323

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záłudným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože.

(Žalm 43,1–2)

První čtení: Izajáš 43,16–21

Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku, jenž přivádí vzbu i koně, vojsko a válečnou moc i dokáže, že pospolu lehnou a nepovstanou, dohořeli, zhasli jako knot. „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky. Čest mi vzdá zvěř pole, šakalové i pštrosi; obdařil jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid. Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech.“

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, dej, ať se v každodenním životě řídíme tvým zákonem a v životě duchovním ať spoléháme na tvou milost! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3,7–14

Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.

Evangelium: Jan 12,1–8

Šest dní před velikonoceci přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: „Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo. Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu! Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.“

Verše k obětování: Žalm 129,1–2

Jak často mě už od mládí sužovali – Izrael ať řekne –, jak často mě už od mládí sužovali, ale nepřemohli.

Verše k požehnání: Jan 11,51–52

Ježíš má zemřít za národ, a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, ve svátosti večeře Páně jsme zakusili, že i nám platí tvá zaslíbení věčného života a nebeské hostiny. Posvěť si nás, abychom vydávali svědectví o kříži a vzkříšení tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 61, 75, 237, 334, 338

VI. NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ (PALMARUM)

24. března 2013

KVĚTNOU (PAŠIJOVOU) NEDĚLÍ ZAČÍNÁJÍ OBŘADY SVATÉHO TÝDNE. OBŘAD KLADENÍ RATOLESTÍ KE STOLU PÁNĚ, SPOJENÝ S ČETBOU EVANGELIA O JEŽÍŠOVĚ VJEZDU DO JERUZALÉMA, JE VARIANTOU S OHLEDEM NA LITURGICKÝ ŽIVOT OBCE. TENTO OBŘAD SE KONÁ PŘED ZAHÁJENÍM VLASTNÍ LITURGIE.

Hosanna Davidovu synu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský! Hosanna na výsostech!
(Matouš 21,9)

Kladení ratolestí ke stolu Páně

Ztišme se k modlitbě: Bože náš, připomínáme si dnes, jak tvůj Syn Ježíš Kristus požehnal zástupům, které mu s ratolestmi vyšly vstříc, když se ubíral do Jeruzaléma cestou od hory Olivové. On, mesiášský Král, odmítl světskou královskou moc, vždyť Pokušitele odmítl slovy: „Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat.“ Prosíme tě, obdaruj i nás duchem pokoje! Požehnej nám, abychom v sobě potlačili panovačnost a pomstychtivost a dokázali i našim protivníkům vyjít vstříc s ratolestí míru a tak oslavili našeho Pána Ježíše Krista, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Evangelium ke kladení ratolestí: Lukáš 19,29–40

Čtení svatého evangelia podle sepsání Lukášova: Když se Ježíš přiblížil k Betfage a k Betanii u hory, která se nazývá Olivová, poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte naproti do vesnice, a jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! Zeptá-li se vás někdo, proč je odvazujete, odpovězte mu: ›Pán je potřebuje.‹“ Šli, kam je poslal, a našli vše, jak jim řekl. Když oslátka odvazovali, řekli jim jeho majitelé: „Proč to oslátka odvazujete?“ Oni odpověděli: „Pán je potřebuje.“ Přivedli oslátka k Ježíšovi, hodili přes ně své pláště a Ježíše na ně posadili. A jak jel, prostírali mu své pláště na cestu. Když už se blížil ke svahu Olivové hory, počal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny mocné činy, které viděli. Volali: „Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“ Amen.

Pokud se obřad ratolestí nekoná, lze toto evangelium přečíst při liturgii namísto pašíjí.

První čtení: Izajáš 52,13–53,12

„Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznese a vysoko se vyvýší. Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoběn člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoběn lidem. Avšak on pokropí mnohé pro-národy krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno,

porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“ Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. „Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože Vykupiteli, tvůj Syn se stal člověkem a pro spásu lidstva se obětoval na kříži. Dej, ať se na jeho příkladu učíme trpělivosti a pokoře, abychom získali účast na jeho vzkříšení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 2,5–11

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Evangelium (Pašije): Lukáš 22,39–23,56

Ježíš se odebral na Olivovou horu; učedníci ho následovali. Když došel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly. Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve. Pak vstal od modlitby, přišel k učedníkům a shledal, že zármutkem usnuli. Řekl jim: „Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ Ještě ani nedomluvil, a hle, zástup, a vpředu ten, který se jmenoval Jidáš, jeden z Dvanácti; přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl: „Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?“ Když ti, kteří byli s Ježíšem, viděli, co nastává, řekli: „Pane, máme se bít mečem?“ A jeden z nich napadl sluhu veleknězova a uťal mu pravé ucho. Ježíš však řekl: „Přestaňte s tím.“ Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Pak řekl Ježíš těm, kteří pro něho přišli, kněžím, velitelům stráže a starším: „Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi. Denně jsem byl mezi vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina, vláda tmy.“ Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpozvdálí za nimi. Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr. A jak seděl tváří k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním!“ Ale on zapřel: „Vůbec ho neznám.“ Zakrátko ho spatřil někdo jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich.“ Petr odpověděl: „Nejsem!“ Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: „I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje!“ Petr řekl: „Vůbec nevím, o čem mluvíš!“ A ihned, ještě než domluvil, zakokrhá kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: „Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal. Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho; zavázali mu oči a ptali se ho: „Hádej, proroku, kdo tě uhodil.“ A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi. Jakmile nastal den, shromáždili se starší z lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: „Jsi-li Mesiáš, pověz nám to.“ Odpověděl jim: „I když vám to řeknu, neuvěříte. Položím-li otázku já vám, neodpovíte. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“ Tu mu řekli všichni: „Jsi tedy Syn Boží?“ On jim odpověděl: „Vy sami říkáte, že já jsem.“ Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst.“ Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi. Vznegli proti němu žalobu: „Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále.“ Pilát mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Pilát řekl velekněžím a zástupům: „Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám.“ Ale oni na něj naléhali: „Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem.“ Jakmile to Pilát uslyšel, otázel se, zda je ten člověk z Galileje. Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože

Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě. Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli při tom i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi. Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; před tím totiž bylo mezi nimi nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy rady i lid a řekl jim: „Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid; já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete. Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic, proč by zasluhoval smrt. Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím.“ Musel jim totiž o svátcích propustit vždy jednoho člověka. Ale oni všichni najednou křičeli: „Pryč s ním! Propust' nám Barabáše!“ To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpouru ve městě a vraždu. Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. Avšak oni křičeli: „Na kříž, na kříž s ním!“ Promluvil k nim potřetí: „Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem na něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím.“ Ale oni na něm s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a jejich křik se stále stupňoval. A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli. Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem. Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním naříkaly a oplakávaly ho. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ›Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!‹ Tehdy ›řeknou horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikryjte nás! Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?‹ {Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu a podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ Nad ním byl nápis písmem řeckým, latinským a hebrejským: „Toto je král Židů.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chránová opona se roztrhla v půli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do

tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skonal. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“} A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou. Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly. Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý, který nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží. Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo; sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil do hrobu, vytesaného ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Byl pátek a začínala sobota. Ženy, které šly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle příkázání sváteční klid.

V případě časové tísně lze přečíst pouze text uvedený v závorkách (Lukáš 23,32–47).

Verše k obětování: Žalm 118,8–9

Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata.

Verš k požehnání: Lukáš 22,42

Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.

Modlitba k požehnání

Bože Vykupiteli, děkujeme ti, že nás přijímáním svátosti chleba a kalicha očišťuješ od našich vin. Dej, ať je nám toto stolování příslibem věčného dědictví v království tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 239, 240

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ 28. března 2013

PODLE JANOVA EVANGELIA JEŽÍŠ PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI UMÝVAL UČEDNÍKŮM NOHY. OBŘAD UMÝVÁNÍ NOHOU JE VARIANTOU S OHLEDEM NA LITURGICKÝ ŽIVOT OBCE. NÁSLEDUJE PO KÁZÁNÍ.

Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.
(Jan 13,14)

První čtení: Exodus 12,1–4.11–14

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližší jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pominu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.

Tužby

2. Aby si upřímným pokáním naše srdce proměňoval a svou milost nám zachoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás učinil hodnými požívat posvátných darů chleba a vína a důstojně smrt Páně zvěstovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj Syn odpustil i kajícímu se lotru na kříži. Děkujeme ti, že obětí svého Syna jsi zahladil naše hříchy, a prosíme tě, abychom účastni jeho vzkříšení žili jako tvůj svatý lid! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 11,23–26

Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová

smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Evangelium: Lukáš 22,14–30

Když nastala hodina, usedl Ježíš ke stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve, než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“ Vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“ Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.“ A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá. Avšak hle, můj zrádce je se mnou u stolu. Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zrazuje.“ A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní. Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim: „Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci. Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží. A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali. Já vám uděluji království, jako je můj Otec udělil mně, abyste v mém království jedli a pili u mého stolu.“

Uvedení do služby umývání nohou

Sestry a bratři! V noci před svou smrtí ukázal Ježíš svým učedníkům příklad pokory, když jim umyl nohy. Naučil je tím, že síla a růst v životě Božího království se uskutečňují službou lásky. Všichni si máme zapamatovat tento příklad, ale nejvíce je toho zapotřebí nám, které si Pán povolal k duchovenské službě. Proto zvu vás, kteří máte podíl na Kristově královském kněžství: Přistupte, abych já jako služebník mohl následovat příkladu svého Pána. A pamatujte si, že co bylo učiněno vám, máte i vy činit ostatním! Neboť sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Jestliže toto víte, blaze vám, když to také činíte.

Věřící, s nimiž byla předem domluvena účast na službě umývání nohou, sedí na předních místech, aby k nim duchovní mohl snadno přistoupit s nádobou na vodu. Během společného zpěvu písně před nimi duchovní poklekne, omyje jim nohy a osuší je.

Píseň: Kde je dobrota a láska (č. 313)

Kde je dobrota a láska, kde je dobrota, tam je také Bůh. Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Modlitba po umývání nohou

Pane Ježíši, ve své veliké lásce jsi umyl nohy svým učedníkům. Proto tě prosíme: svou pomocí provázej naši pokornou službu, kterou jsi nám přikázal zachovávat. Jako jsme si zde nechali smýt vnější nečistotu, milostivě smyj z každého z nás vnitřní poskvrnu hříchů – ty, jenž s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého žiješ a kraluješ po věky věků. Amen.

Verš k obětování: Žalm 43,4

Přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti.

Verš k požehnání: 1. Korintským 13,13

Zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dej, ať svátostný pokrm a nápoj, jimiž si připomínáme smrt tvého Syna, nás přivedou k životu věčnému! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 22, 241, 242

VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA UTRPENÍ A SMRTI PÁNĚ

29. března 2013

NA VELKÝ PÁTEK SE NESLAVÍ LITURGIE S VEČERÍ PÁNĚ. ČTOU SE PAŠIJE – SVĚDECTVÍ O UTRPENÍ A SMRTI JEŽÍŠE KRISTA. NÁSLEDUJÍCÍ FORMULÁŘ JE VARIANTOU S OHLEDEM NA LITURGICKÝ ŽIVOT OBCE.

Hospodine, slyšel jsem tvou zprávu; bojím se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas je zachovej, v tento čas je uveď v známost. V nepokoji pamatuj na slitování! (Abakuk 3,2)

Uvedení do velkopáteční liturgie

Milost Pána † Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi. / I s tebou Hospodin.

Ztišme se a dříve, než vyslechneme pašije našeho Pána, ve svých velkopátečních modlitbách pokorně přiznejme, že nejsme hodni přijmout milost Kristovy oběti, z níž vzešlo odpuštění našich hříchů a nabídka k našemu vzkříšení k životu věčnému.

Doznání hříchů

Bože, Otče předobrá, tys nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žítí podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovat na tvém díle, Tvůrce všemocný! My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: odpusť nám a síly poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

Rozhřešení

Jako služebník církve vyhlašuji nad vámi, kteří činíte pokání a jste smířeni s bližními i s každým Božím úradkem, naprosté odpuštění a zapomenutí vašich hříchů. Dlužní úpis, který svědčil proti vám, vymazal Kristus tím, že jej přibil na kříž. Blaze vám, neboť vaše nepravosti jsou odpuštěny a vaše hříchy přikryty! Amen.

Modlitba

Nebeský Otče, děkujeme za oběť tvého Syna a prosíme tě: Skrze kříž nás převed' ze zajetí starých hříchů k milosti nového života a účasti na vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Píseň

První čtení: Genesis 22,1–18

Bůh chtěl Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: „Abrahame!“ Ten odvětil: „Tu jsem.“ A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Moria a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl. Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme.“ Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odvětil: „Copak, můj synu?“ Izák se otázal: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál. Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odvětil: „Tu jsem.“ A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohabojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ Abraham se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna. Tomu místu dal Abraham jméno ›Hospodin vidí‹. Dosud se tu říká: „Na hoře Hospodinově se uvidí.“ Hospodinův posel zavolał pak z nebe na Abrahama podruhé: „Přísahal jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel a ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.“

Píseň

Druhé čtení: Židům 11,17–19

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: ›Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.‹ Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.

Píseň

Evangelium (Pašije): Jan 18,1–19,42

Utrpení našeho Pána Ježíše Krista podle sepsání Janova: Ježíš odešel s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všecko, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim řekl „to jsem já“, couvli a padli na zem. Opět se jich otázel: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Tak se mělo naplnit slovo: ›Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.‹ Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel do nádvoří veleknězova domu. Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu řekl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ Annáš jej tedy poslal spoutaného veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: „Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ Petr opět zapřel a vtom zakokrhál kohout. Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jít velikonočního beránka. Pilát k nim vyšel a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Není nám dovoleno nikoho popravít.“ To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát

odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec. Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličeje. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho křižujete! Já na něm vinu nenalézám.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího.“ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“ Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném ›Na dláždění, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám dát ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: ›Ježíš Nazaretský, král židovský. Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměl's psát ›židovský král, nýbrž ›vydával se za židovského krále.“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný. Řekli mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme, čím bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ›Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metalí los.‹ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova

a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce naplnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu, skonal. Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu totiž připadal veliký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli snati s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: ›Ani kost mu nebude zlomena.‹ A na jiném místě Písmo praví: ›Uvidí, koho probodli.‹ Potom požádal Piláta Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmut z kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo snal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

Pokud se na Květnou neděli nečetly pašije podle Lukáše (viz formulář Květné neděle), mohou být na Velký pátek čteny namísto tradičních Janových pašijí.

Chvilé ticha, kázání a píseň

Přímluvné modlitby

Za pokoj Boží a za spásu našich duší, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za mír celého světa, za duchovní rozvíjení církví a za jednotu všech lidí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za tento dům modlitby, za ty, kdo do něj vstupují ve víře, zbožnosti a bázni Boží, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za pastýře církví, za jejich rozhodování a službu v Kristu, za všechny Boží lid a ty, kdo konají dílo Páně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za naši vlast a její představitele a za všechny, kdo spravují veřejné záležitosti, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za naše město (naši obec) a za všechny, kteří zde bydlí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za zdravý vzduch, plodnost země a za pokojné časy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za všechny, kdo jsou na cestách, za bezdomovce, za nemocné, zarmoucené, za sirotky a vdovy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za chudé, trpící a vězněné, za klesající na duchu a trpící pokušením, za nemocné a umírající a jejich spásu, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za vysvobození ze všech zármutků, pohrom, nebezpečí a tísně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Za naše zesnulé, aby přišli na místo věčného odpočinutí a pokoje, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine.

Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému, po věky věků. Amen.

Následující text, tradičně nazývaný ›Výčitky‹ či ›Žaloby Páně, není závaznou částí obřadu.

Meditace nad utrpením Páně

Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! Já jsem tě vyvedl z Egypta, a tys mě za to přibil na kříž. Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil? / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

Já jsem tě čtyřicet let vedl pouští, živil tě manou a dovedl tě do země požehnané, a tys mě za to přibil na kříž. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

Což jsem ti mohl učinit víc? Vždyť jsem se o tebe staral jako o svou vinici, krásnou a milovanou. Ale tvé víno ztrpklo: octem jsi hasil mou žížeň a mé srdce jsi probodl kopím. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

Já jsem pro tebe stíhal ranami Egypt a pobil jeho prvorozené, a tys mě za to bičoval a vydal na smrt. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem tě vyrval z rukou faraónových a vysvobodil tě z Egypta, a tys mě vydal do rukou velerady. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem ti otevřel cestu mořem, a tys otevřel kopím mou hrud'. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem tě v oblakovém sloupu vedl pouští, a tys mě vlekl před Pilátův soud. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem tě vodil jako pastýř a sytil tě manou, a tys mě tloukl a nasycil potupou. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem ti ve skále otevřel pramen vody živé, a tys hasil mou žízeň žlučí a octem. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem kvůli tobě rozdrtil krále země Kanaán, a tys holí rozbil mou tvář. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem tě povýšil na lid královský, a tys mě korunoval korunou z trní. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Já jsem tě proslavil svými velikými skutky, a tys mě za to přibil na kříž. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil!

Píseň

Modlitba Páně

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé! Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi! Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečná modlitba

Nebeský Otče, skrze oběť svého Syna nás vysvobod' od každého zla, minulého, přítomného i budoucího, a milostivě uděl našim dnům svůj mír, abychom zproštění hří-

chů žili v radostné jistotě spásy, kterou nám získal náš Pán Ježíš Kristus prolitím své krve na kříži. On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Požehnání

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír † Ježíše Krista i milost Ducha svatého nechť sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím. / Po věky věků.

Vyslání

Jděte ve jménu Páně a připravujte se na jeho slavné vzkříšení ve svých životech. Kéž spolu s Kristem všichni vstaneme k novému životu! Amen.

Vhodné písně: 243, 244, 245, 246, 247, 322, 325, 327

BÍLÁ SOBOTA – VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO 30. března 2013

SLAVENÍ VELIKONOČNÍ VIGILIE ZAČÍNÁ NEJDŘÍVE PO ZÁPADU SLUNCE (DR. KAREL FARSKÝ DOPORUČOVAL O PŮL DESÁTÉ VEČER). VĚŘÍCÍ SE SHROMÁŽDÍ PŘED VCHODEM DO SBORU KOLEM OHNĚ, ANEBU VE SBOROVÉ PŘEDSÍNI U ROZŽATÉ SVÍCE. SVĚTLA VE SBORU JSOU ZHASNUTÁ. OBŘAD SLAVNOSTI SVĚTLA JE VARIANTOU S OHLEDEM NA LITURGICKÝ ŽIVOT OBCE.

Pán byl opravdu vzkříšen. Aleluja! Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen. Aleluja! (Lukáš 24,34 / Zjevení 1,6)

SLAVNOST SVĚTLA

Uvedení do vigilie

Sestry a bratři, o této veliké a svaté noci přešel Pán Ježíš ze smrti do života. Proto jsme se shromáždili, podobně jako v církvích po celém světě, ke společnému bdění a k modlitbám. Dnes je Pascha – Přejítí – našeho Pána a pomocí světla, slova, vody, chleba a vína oslavujeme jeho vítězství nad smrtí a očekáváme jeho slavný návrat.

Příprava velikonoční svíce

Ztišme se k modlitbě: Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, tys nám daroval světlo života. Děkujeme ti za tento nový oheň (toto nové světlo). Dej, ať o velikonočních svátcích v nás vzplane světlo vzkříšení, které nás přivede až k věčné slavnosti nebeské! Buď tobě sláva navěky. Amen.

Na velikonoční svíci (paškálu) duchovní vyryje kříž, řecká písmena Alfa a Omega a letopočet:

Kristus včera i dnes – začátek i konec – Alfa – i Omega – on je Pánem všech časů – jemu patří království i moc i sláva – po všechny věky věků. Amen.

Do vyrytého kříže duchovní vsadí pět hřebů, symbolizujících pět ran Kristových:

Pro své svaté – slavné rány – kéž nás opatruje – a chrání – Kristus Pán ukřížovaný. Amen.

Od ohně či svíce duchovní rozsvítí velikonoční svíci se slovy:

Světlo Krista, který slavně vstal, tmu srdce i ducha zažeh v dál!

Následuje průvod do potemnělého sboru. Duchovní jde první a nese rozžatou velikonoční svíci. Ve vchodu, uprostřed sboru a v kněžišti se duchovní zastaví a zvolá:

Světlo Kristovo! Bohu díky!

Po třetím zvolání se ve sboru rozsvítí světla. Duchovní umístí velikonoční svíci a věřící usednou.

Děkuvzdání za světlo (Velikonoční chvalozpěv Exsultet)

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská tajemství! K vítězství mocného Krále zazni, polnice, a zvěstuj spásu! Raduj se, země, zalitá oslnivou září a tonoucí v jasu věčného Krále. Pohleď, jak na celém světě rychle mizí temnoty! Raduj se, matko církvi, zkrášlená leskem tak jasného světla! V mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti! Bože všemohoucí, svou milostí nás učiň hodnými chválit toto velké světlo. Ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Píseň díků pějme Hospodinu, Bohu svému. / Důstojné a správné jest.

Vpravdě je důstojné a správné z celého srdce a z celé své duše radostně chválit tebe, neviditelného, všemohoucího a věčného Boha, i tvého jednorozeného Syna Ježíše Krista, našeho Pána, pravého velikonočního Beránka, jenž za nás splatil dluh Adamova hříchu a svou krví vykoupil svůj lid. Toto je noc, kdy děti Izraele vyšly z otroctví Egypta a Rudým mořem prošly po suché zemi. Toto je noc, kdy všechny věřící Kristus osvobozuje z temnoty hříchu a obnovuje k životu v milosti a svatosti. Toto je noc, kdy Kristus zlomil okovy smrti a vítězně vstal z hrobu. Jak podivuhodné a nad každé pomyšlení, Bože, je tvé slitování a milující dobrota k nám! Vydal jsi Syna, abys vykoupil otroka! Šťastná to vina, vpravdě nezbytný hřích Adamův, jehož tak vysoká cena byla zaplacená tak velikým Spasitelem! Jak svatá je tato noc! Zlo obrací na útěk, zahlazuje hříchy, hříšníkům navrácí nevinnost a zarmouceným radost, zahání pýchu a nenávist a dává pokoj a svornost! Jak požehnaná je tato noc! Země byla zasnoubena s nebem a člověk byl usmířen s Bohem! Svatý Otče, přijmi tuto svíci, kterou ti odevzdáváme ke tvé počtě. Ať stále svítí a zahání veškerou temnotu! Ať stále svítí a zahání veškerou temnotu! Její světlo ať spatří ona Hvězda jitřní, co nikdy nezapadá a dává světlo všemu stvoření – Kristus, jenž žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

ZVĚSTOVÁNÍ SLOVA (ČTENÍ NOČNÍ STRÁŽE)

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme biblické zprávy o tvých velikých stvořitelských a spásných činech! A prosíme tě, přiveď všechny k plnosti vykoupení v Ježíši Kristu, našem Pánu. Amen.

První čtení: Genesis 1,1–2,2

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. I řekl Bůh: „Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí. I řekl Bůh: „Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí.“ A stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechtě se rozmnožit na zemi.“ Byl večer a bylo jitro, den pátý. I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tys podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil důstojnost lidské přirozenosti. Učiň, ať máme účast na božském životě toho, jenž se ponížil, aby sdílel naše lidství – tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň

Druhé čtení: Exodus 14,1–31

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí–chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal–sefónem, přímo proti němu při moři. Faraó si o Izraelcích řekne: ›Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť.‹ Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. Egyptskému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?“ Faraó dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka. Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. Egyptané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí–chírotu před Baal–sefónem. Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egyptané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“ Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy nevidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál. Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdě. Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou.“ Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvětloval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou

zprava i zleva. Egypťané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. Za jitrního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egypťané řekli: „Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egypťany, na jejich vozy a jízdu.“ Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egypťané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný. Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egypťany. Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tvé podivuhodné skutky nás dodnes naplňují úžasem a chválou. Silou své mocné paže jsi vysvobodil vyvolený lid z faraónova otroctví, aby se nám to stalo znamením spásy všech národů skrze vodu křtu. Prosíme tě, připočti celé lidstvo k dětem Abrahamovým, ať se všichni radují z dědictví Izraele! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Chvalozpěv

Přispěj nám, sílu dej a v dobrém nás zachovej, svatý Bože, svou milostí. Pane Bože náš, tvoje moc je nevyšlovná a milosti síla nevypravitelná, ty sám podle řádu lásky své shlédni na nás v tomto našem sboru. Prokaž i nám štědrou milost svou a požehnej dědictví svému. Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků. / A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Třetí čtení: Římanům 6,3–11

Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Když zemřel, zemřel hříchu jednou

provždy, když nyní žije, žije Bohu. Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

Modlitba

Nebeský Otče, pro naši spásu jsi vydal svého jednorozeného Syna na smrt na kříži a skrze jeho slavné vzkříšení jsi nás vysvobodil z moci hříchu, zla a smrti. Dej, ať na každý den umíráme starým hříšným způsobům, abychom s ním žili v radosti života věčného! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána, jemuž s tebou a Duchem svatým patří chvála a vláda po věky věků. Amen.

Blahoslavenství

Blahoslavení milosrdní, neboť oni také milosrdenství dojdou. Blaze těm, kdo žízní po pravdě, neboť jejich touha přec bude ukojena. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni jistě dětmi Božími již jsou. Proto radujte se a těšte, neboť nebe v duši vaší bude odměnou.

Evangelium: Lukáš 24,1–12

Slovo Boží. / Zbožně je vyslechněme.

Pokoj vám! / I duchu tvému.

Čtení svatého evangelia podle sepsání Lukášova. / Sláva Bohu v Kristu!

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakobova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům. Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. Petr se rozběhl ke hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátina. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo. / Za tvé Slovo, Bože, dík.

Alternativním evangelijním čtením je Jan 20,1–18 (viz formulář Hodu Božího velikonočního).

Kázání a píseň

OBNOVA KŘESTNÍCH SLIBŮ

Jinou variantou je obřad připomínky křtu ve 3. části Agendy ČČSH. Na tomto místě také lze konat svátost křtu podle 1. části Agendy ČČSH.

Poučení

Sestry a bratři, svátostí křtu jsme byli vštípeni do Kristovy svaté církve. Každý z nás je zahrnut do mocných Božích skutků. O dnešní veliké noci jsme proto zváni, abychom společným prohlášením nově stvrdili naši víru a znovu obnovili smlouvu uzavřenou při našem křtu. Tím dáme najevo, že přijímáme vše, co pro nás Bůh koná, a že se mu s důvěrou a láskou odevzdáváme.

Úvodní modlitba

Ztišme se k modlitbě: Tobě náleží díky, Bože, za náš křest, v němž jsme přijali účast na smrti a vzkříšení tvého Syna. Děkujeme ti také za sestry a bratry, kteří chtějí svůj křestní slib obnovit. Shlédni na jejich víru a obdař je svým požehnáním! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Zřeknutí se zla

Sestry a bratři, s vědomím, jakou milost nám Pán Ježíš ve křtu daroval, vás vyzývám, abyste v tomto církevním shromáždění vyznali, že ze všech sil se vzepřete ďáblu i všem jeho skutkům, že budete vždy důvěřovat Božímu slovu, zapsanému v Písmu svatém Starého i Nového zákona, a že budete poslušně zachovávat Boží přikázání. Proto se vás ptám:

Doznáváte své hříchy a litujete jich? / Doznáváme a litujeme.

Zříkáte se ďábla a jeho skutků? / Zříkáme!

Zříkáte se pýchy? / Zříkáme!

Zříkáte se světské slávy a tělesných žádostí? / Zříkáme!

Vyznání víry (varianta I): Velké krédo ČČSH

Věříte v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich? / Věříme!

Věříte v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby nám získal království Boží věčné? / Věříme!

Věříte v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat? / Věříme!

Věříte v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jste přesvědčeni o smrti zla i zlých? / Věříme!

Věříte, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli? / Věříme!

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Vyznání víry (varianta II): Apoštolské krédo

Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? / Věříme!

Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé? / Věříme!

Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchu odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný? / Věříme!

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Díkuvzdání nad vodou

Věčný Bože, bez tebe by nebylo nic z toho, co jest. Z nebytí do bytí vše povoláváš svým tvůrčím Slovem a vdechuješ tomu život svým Duchem. Na počátku stvoření jsi vztáhl ruku nad temné vody a učinil jsi světlo. Za dnů Noemových jsi zachránil před vodami potopy všechny, kdo tě uposlechli a vstoupili do archy. Po potopě jsi ukázal na obloze duhu jako znamení naděje pro veškeré lidstvo. Když jsi viděl, jak tvůj vyvolený lid otročí v Egyptě, vedl jsi je mořskými vodami ke svobodě a jejich děti jsi provedl vodami Jordánu do země zaslíbené. V plnosti času jsi poslal Ježíše. Byl pokřtěn od Jana a pomazán Duchem. On povolal apoštoly, aby pokřtěni v jeho smrti a vzkříšení mu získávali učedníky ve všech národech. Prosíme tě, vylij na nás dary Ducha svatého a zahrň nás milostí, kterou jsi nám přislíbil při křtu. Ty jsi smyl naše hříchy a proměňuješ naše životy, abychom – umírajíce i vstávající s Kristem – získali podíl na jeho konečném vítězství i na slávě jeho věčného království. Amen.

Věřící přistupují k nádobě s vodou. Duchovní je označí vodou na čele znamením kříže se slovy:

Připomeň si svůj křest a buď vděčný! Amen.

Požehnání se vzkládáním rukou

Bůh Otec i Syn i Duch svatý nechť působí v tobě! Zrozen z vody a Ducha svatého, žij jako věrný učedník Ježíše Krista. Amen.

Závěrečná modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože veškeré milosti, děkujeme ti, že nás povoláváš k věčné slávě svého Syna. Prosíme tě, upevni nás a posilni mocí Ducha svatého, abychom žili v milosti a pokoji! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň a příprava stolu Páně

SLAVNOST VEČEŘE PÁNĚ

Liturgie dále pokračuje obvyklým způsobem. Před verši k obětování duchovní zvolá:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Verše k obětování: Žalm 113,1–2

Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. Aleluja!

Verše k požehnání: Efezským 1,19–20

Jak nesmírně veliký je Bůh ve své moci k nám, kteří věříme! Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dej, ať se Kristovým vítězstvím nad hříchem a tmou i v nás rozžehne světlo vzkříšení, abychom poslušně kráčeli v jeho šlépějích a následovali ho, kamkoli nás povede! On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Po požehnání si věřící během zpěvu závěrečné písně připalují svíčky od rozsvícené velikonoční svíce a průvodem vycházejí ven ze sboru, kde poté všichni zvolají:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Vhodné písně: 249, 256, 330, na závěr 15

Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech. Aleluja! O život tě prosil; daroval jsi mu jej do nejdelších časů, navěky a navždy. Aleluja!

(Žalm 118,17 / Žalm 21,5)

První čtení: Skutky 10,37–43

Petr se ujal slova: „Dobře víte, co se dělo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďábově, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení naším srdcem proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, děkujeme ti, že vzkříšením svého Syna jsi porazil naši smrt a pozval nás k věčné blaženosti. Dej, ať se moc jeho zmrtvýchvstání projevuje v našem životě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 15,19–26

Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. Musí totiž kralovat, dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy. Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt.

Evangelium: Jan 20,1–18

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnесли mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabbuni“, to znamená ›Mistře‹. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Alternativním evangelijním čtením je Lukáš 24,1–12 (viz formulář Bílé soboty – vigilie Hodu Božího velikonočního).

Verše k obětování: Daniel 12,1.2

V oné době povstane velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. V oné době bude vyproštěn tvůj lid. Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou. Aleluja!

Verše k požehnání: 1. Korintským 5,7–8

Byl obětován náš velikonoční beránek Kristus. Aleluja! Proto slavme Velikonoce s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, o velikonočních svátcích oslavujeme tvou lásku, kterou jsi prokázal všem lidem, když jsi nás vykoupil křížem a vzkříšením svého Syna. Ochraňuj svou církev a veď nás do nebeské slávy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 248, 250, 252, 255, 260, 329, 332

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Aleluja! (Žalm 118,24)

První čtení: 1. Samuelova 2,35–36

Sobě ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v mysli. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným. Každý pak, kdo zbude v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kousku stříbra a bochníku chleba a řekne: „Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení naším srdcem proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj vzkříšený Syn nás volá do nového života. Prosíme tě, upevni naše povolání, abychom ti v novém životě zůstávali věrní! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 5,6b–8

Nevíte, že trocha kvasu všechno těsto prokvasí? Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus. Proto slavme velikonoce ne se starým kvasem, s kvasem zla a špatnosti, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.

Evangelium: Lukáš 24,13–35

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to

dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Verš k obětování: Žalm 111,9

Hospodin seslal svému lidu vykoupění, ustanovil navěky svou smlouvu; svaté, bázeň budící je jeho jméno. Aleluja!

Verše k požehnání: Lukáš 24,5b–6

Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, o velikonočních svátcích oslavujeme tvou lásku, kterou jsi prokázal všem lidem, když jsi nás vykoupil křížem a vzkříšením svého Syna. Ochraňuj svou církev a veď nás do nebeské slávy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 145, 257, 323, 331

I. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (QUASIMODOGENITI)

7. dubna 2013

*Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja!
(1. Petrův 2,2)*

První čtení: Skutky 5,27–32

Když je přivedli, postavili je před radu a velekněz je začal vyslýchat: „Důrazně jsme vám zakázali učit o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit odpovědnost za jeho krev!“ Petr a apoštolové odpověděli: „Boha je třeba poslouchat, ne lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili; toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů. My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení naším srdcem proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, dopřej nám, abychom památku zmrtvýchvstání tvého Syna oslavili duchovní obnovou našeho života! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 1,4–8

Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen. Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu nařikat všechna pokolení země. Tak jest, amen. Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

Evangelium: Jan 20,19–31

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po

těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevloží do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamenání učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřící měli život v jeho jménu.

Verše k obětování: Jób 42,4–5

Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě. Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 20,27

Vztáhni svou ruku, sáhni si na jizvy po hřebech. Nepochybuji a věř! Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, prosíme tě, aby svátost večeře Páně, jíž nás obdarováváš v tento požehnaný velikonoční čas, nám v přítomnosti i budoucnosti posloužila jako pravý pokrm a nápoj pro duši! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 43, 16 174, 191, 289, 296, 301

II. NEDELE PO VELIKONOCÍCH (MISERICORDIAS DOMINI) 14. dubna 2013

*Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem.
Aleluja!* (Žalm 66,1–2)

První čtení: Skutky 9,1–19a

Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v poutech do Jeruzaléma. Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ Saul řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.“ Muži, kteří ho doprovázeli, zůstali stát a nebyli schopni slova; slyšeli sice hlas, ale nespátřili nikoho. Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil. V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavolal: „Ananiáš!“ On odpověděl: „Zde jsem, Pane.“ Pán mu řekl: „Jdi hned do ulice, která se jmenuje Příamá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl.“ Ananiáš odpověděl: „Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě. Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vzývá tvé jméno.“ Pán mu však řekl: „Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno.“ Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: „Saule, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ Tu jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít. Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila.

Tužby velikonoční (II)

2. Za dar osvětlení, abychom moudrost Boží v Kristu Ježíši vírou přijímali a zalíbení v ní nalézali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar síly, abychom sladké jho zákona Kristova na sebe ochotně brali a věrně až do konce nesli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tys tak miloval svět, že vlastního Syna jsi vydal, aby skrze něho byl svět spasen. Prosíme tě, obdaruj všechny věřící stálým potěšením ze vzkříšení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 5,11–14

Viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ A ty čtyři bytosti řekly: „Amen“; starci padli na kolena a klaněli se.

Evangelium (varianta I): Jan 21,1–14

Ježíš se opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: „Nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“ Řekl jim: „Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou. Ostatní učedníci přijeli na lodi – nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket – a táhli za sebou síť s rybami. Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“ Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu. To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Evangelium (varianta II): Jan 21,15–25

Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky.“ Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“ Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázal: „Pane, kdo tě zrazuje?“ Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s ním?“ Ježíš mu řekl: „Jestliže chci,

aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc. Ty mne následuj!“ Mezi bratřími se to slovo rozšířilo a říkalo se, že onen učedník nezemře. Ježíš však neřekl, že nezemře, nýbrž: „Jestliže chci, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc.“ To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a my víme, že jeho svědectví je pravdivé. Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsat, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.

Verše k obětování: Žalm 146,1–2

Chval, duše má, Hospodina! Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co živ budu. Aleluja!

Verše k požehnání (varianta I): Jan 21,12.13

Ježíš řekl svým učedníkům: „Pojďte jíst!“ A vzal chléb a dával jim. Aleluja!

Verš k požehnání (varianta II): Jan 21,17b

Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dovol nám navždy se radovat z tvých svatých darů a přijímat v nich bohatství tvé lásky, jímž jsi nás zahrnul! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 9, 163, 182, 330

III. NEĎĚLE PO VELIKONOCÍCH (JUBILATE)

21. dubna 2013

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja!
(Žalm 33,5–6)

První čtení: Skutky 9,36–43

V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny. Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje. Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: „Přiď rychle k nám!“ Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s pláčem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu. Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku. Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavolal, i vdovy, a vrátil jim ji živou. Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána. Petr zůstal ještě delší čas v Joppe v domě Šimona koželuha.

Tužby velikonoční (II)

2. Za dar osvětlení, abychom moudrost Boží v Kristu Ježíši vírou přijímali a zalíbení v ní nalézali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar síly, abychom sladké jho zákona Kristova na sebe ochotně brali a věrně až do konce nesli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, bloudícím ukazuješ světlo pravdy, aby se mohli navrátit na cestu spravedlnosti a pokoje. Prosíme tě, dopřej všem, kdo vyznávají křesťanskou víru, aby se podle ní řídili v každodenním životě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 7,9–17

Viděl jsem tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. A volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi.“ A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi, klaněli se Bohu a volali: „Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!“ Jeden z těch starců na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rou-

chu?“ Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého souzení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově. Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu s očí.“

Evangelium: Jan 10,22–30

Byly právě svátky posvěcení Jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě. Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově. Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“

Verš k obětování: Žalm 23,1

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Aleluja!

Verše k požehnání: Jan 10,27–28

„Moje ovce slyší můj hlas,“ řekl Pán, „já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dej, ať svátost chleba a kalicha přijímáme s náležitou úctou a pravou vírou, abychom byli občerstveni na duchu a posílení na těle! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 30, 56, 61, 71, 79, 92, 143, 188, 190, 289

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja!
(Žalm 98,1.2)

První čtení: Skutky 11,1–18

O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratří v Judsku. Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratří židovského původu vyčítat: „Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: „Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosi se snáší dolů a podobá se to velké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: ›Vstaň, Petře, zabíjej a jez!‹ Odpověděl jsem: ›To ne, Pane! Ještě nikdy neveslo do mých úst nic, co poskvřuje a znečišťuje.‹ Ale hlas z nebe promluvil znovu: ›Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.‹ To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdviženo do nebe. A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje. Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: ›Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr. Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.‹ Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: ›Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.‹ Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“

Tužby velikonoční (III)

2. Aby v našich srdcích živou víru v sebe a naději na věčné dědictví v nebesích utvrzoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si v našich duších svůj chrám vybuďoval a nás na své královské kněžstvo posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, ty žehnáš svým věrným, aby byli jednotní ve slovech i činech. Dej, ať si zamilujeme tvá přikázání a toužíme po tom, co nám zaslubuješ! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 21,1–6

Viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“

Evangelium: Jan 13,31–35

Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Verš k obětování: Žalm 145,3

Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, jeho velikost nelze vyzpytovat. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 13,34

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, přispěj nám, abychom tvou milostí, jíž jsme od tebe nezaslouženě přijali, byli očištěni od hříchů a ochráněni před každým pokušením! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 22, 71, 72, 108, 333

V. NEDELE PO VELIKONOCÍCH (ROGATE)

5. května 2013

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, roznesete to až do končin země: Hospodin vykoupil svůj lid. Aleluja!
(Izajáš 48,20)

První čtení: Skutky 16,9–15

Pavel měl v noci vidění: Stanul před ním jakýsi Makedonec a velmi ho prosil: „Přelav se do Makedonie a pomoz nám!“ Po tomto Pavlově vidění jsme se bez váhání chystali na cestu do Makedonie, protože jsme usoudili, že nás volá Bůh, abychom tam kázali evangelium. Vypluli jsme tedy z Troady a plavili se přímo na ostrov Samothráké a druhého dne do makedonské Neapole. Odtud jsme šli do Filip, které jsou nejvýznamnějším městem té části Makedonie a římskou kolonií. V tomto městě jsme strávili několik dní. V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly. Poslouchala nás i jedna žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která věřila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval. Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: „Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejděte do mého domu a buďte mými hosty“; a my jsme její naléhavé pozvání přijali.

Tužby velikonoční (III)

2. Aby v našich srdcích živoú víru v sebe a naději na věčné dědictví v nebesích utvrdil, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si v našich duších svůj chrám vybudoval a nás na své královské kněžstvo posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, od tebe pochází vše dobré. Vyslyš naše prosby a dej nám, abychom pod tvým vedením konali, co je správné v tvých očích! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 21,10.22–22,5

Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha. Avšak chrám jsem v něm nespátřil: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek. To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu. Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude. V něm se shromáždí sláva i čest národů.

A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života. A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromovní životy nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.

Evangelium: Jan 14,23–29

Ježíš řekl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.“

Verše k obětování: Žalm 67,3–4

Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása! Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé! Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 14,26

Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dej, ať nasyceni tvou milostí z nebeského stolu toužíme po tom, co je v souladu s tvou svatou vůlí! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 36, 85, 88, 103, 295

Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. Aleluja!

(Žalm 47,3)

První čtení: Skutky 1,1–11

První knihu, Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu; jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím. Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Tužby velikonoční (IV)

2. Aby dobrý Bůh, který nás v Kristu povolal do svého podivuhodného světla, nám dal růst k věčné spáse, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se s Kristem sjednocovali zachováváním jeho vůle a žili jako svatý lid Boží, vyvolený k životu věčnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, slavíme dnes vystoupení našeho Vykupitele z tohoto světa do nebes. Ačkoli my dosud zůstáváme ve světě, dopřej nám, abychom s ním zůstávali spojeni ve víře a lásce! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1,15–23

Když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. Proším, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvěceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu

svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím.

Evangelium: Lukáš 24,46–53

Ježíš řekl: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí vrátili do Jeruzaléma, byli stále v chrámě a chválili Boha.

Verš k obětování: Žalm 110,1

Výrok Hospodinův mému pánu: Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám. Aleluja!

Verš k požehnání: Skutky, 1,11

Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, oslav se v nás jako Bůh milosrdný a všemocný a dej, abychom směli s tvým Synem žít navěky a spočinout v jeho nebeské slávě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 54, 62, 127, 176, 306

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukryvej. Aleluja!

(Žalm 27,7.8.9)

První čtení: Skutky 16,16–31

Když jsme šli jednou do modlitebny, potkala nás mladá otrokyně, která měla věstec-kého ducha a předpovídáním budoucnosti přinášela svým pánům značný zisk. Chodila za Pavlem a za námi a stále volala: „Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse.“ A to dělala po mnoho dní. Pavlovi to bylo proti mysli, obrátil se proto na toho ducha a řekl: „Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!“ A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil. Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správu. Tam je předvedli před soudce a řekli: „Tito lidé pobuřují naše město. Jsou to Židé a rozšiřují zvyky, které my jako Římané nemůžeme uznat, nebo se dokonce podle nich řídit.“ Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat. Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal. On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády. Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali. Tu náhle nastalo velké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. Když se žalárník probudil a uviděl, že jsou všechny dveře vězení otevřené, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že mu vězňové uprchli. Ale Pavel hlasitě vykřikl: „Nedělej to! Jsme tu všichni!“ Tu žalárník rozkázal, aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena. Pak je vyvedl ven a řekl: „Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Oni mu řekli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“

Tužby velikonoční (IV)

2. Aby dobrý Bůh, který nás v Kristu povolal do svého podivuhodného světla, nám dal růst k věčné spáse, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se s Kristem sjednocovali zachováváním jeho vůle a žili jako svatý lid Boží, vyvolený k životu věčnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, pomoz nám, abychom tvůj svatý zákon obětavě plnili a tvé božské vznešenosti s čistým srdcem sloužili! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 22,12–14.16–17.20

„Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.“ A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. Ten, od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Evangelium: Jan 17,20–26

Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, neprosím jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Verše k obětování: Žalm 68,20–21

Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása. Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje. Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti. Aleluja!

Verše k požehnání: Jan 15,26; 16,14

Pán řekl: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, on mě oslaví.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, tvůj požehnaný Syn, Velekněz Nové smlouvy, vstoupil do nebeské svatyně, kde se bez přestání za nás přimlouvá. Dej, ať posvěcení přijímáním jeho těla a krve prospíváme ve víře a zýváme svaté jméno Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 48, 58, 81, 162, 290, 294, 311, 335

Duch Páně naplňuje celý svět, Duch, který zkoumá i hlubiny Boží. Aleluja!

(Moudrost 1,7; 1. Korintským 2,10)

První čtení: Genesis 9,1–16

Bůh Noemu a jeho synům požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Bázeň před vámi a děs z vás padnou na všechnu zemskou zvěř i na všechno nebeské ptactvo; se vším, co se hýbe na zemi, i se všemi mořskými rybami jsou vám vydáni do rukou. Každý pohybující se živočich vám bude za pokrm; jako zelenou bylinu vám dávám i toto všechno. Jen maso oživené krví nesmíte jíst. A krev, která vás oživuje, budu vyhledávat. Budu za ni volat k odpovědnosti každé zvíře i člověka; za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra. Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím. Vy pak se plodte a množte, hemžete se na zemi a množte se na ní.“ Bůh řekl Noemu a jeho synům: „Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.“ Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, děkujeme ti, že do srdcí věřících vléváš dary svého Ducha svatého. Dej, ať si v těmž Duchu uchováme jasnou mysl a čisté srdce! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,14–17.22–27

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Evangelium: Jan 7,37–39

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Verš k obětování: Izajáš 12,3

S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 7,37

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, svým svatým Duchem očisti naše srdce a zachovej nás ve své lásce, abychom žili jako tvé děti! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 72, 262, 234, 333

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO *neděle 19. května 2013*

Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě. Aleluja! (Jan 4,24)

První čtení: Skutky 2,1–11

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, Židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, děkujeme ti, že do srdcí věřících vléváš dary svého Ducha svatého. Dej, ať se v témž Duchu radujeme, že jsi naše jména zapsal do knihy života! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,14–17

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.

Evangelium: Jan 14,8–17

Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy

můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním. Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.“

Verš k obětování: Žalm 130,5

Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo. Aleluja!

Verš k požehnání: Skutky 2,4

Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, dej, ať my všichni, kdo jíme z tohoto chleba a pijeme z tohoto kalicha, sjednoceni silou Ducha svatého vnášíme tvé požehnání do světa, v němž žijeme a pracujeme! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 22, 49, 72, 261, 262, 263, 264, 265, 267, 268, 333

Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Aleluja!
(Římanům 5,5)

První čtení: Skutky 10,34a.42–48

Petr se ujal slova: „Ježíš nám uložil, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“ Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. Bratři židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení myslí a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista.

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, apoštolům jsi udělil svatého Ducha, aby hlásali evangelium tvého Syna. I nás obdaruj svým Duchem, abychom v tobě žili a o tobě svědčili! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 12,3b–7.12–13

Nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

Evangelium: Jan 20,19–23

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili

Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Verše k obětování: Skutky 2,44.41.42

Všichni, kteří uvěřili, byli pokřtěni, vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 20,21

Pán řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, svým svatým Duchem očisti naše srdce a zachovej nás ve své lásce, abychom žili jako tvé děti! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 22, 49, 72, 261, 262, 263, 264, 265, 267, 268, 333

I. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE 26. května 2013

Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“ (Exodus 3,14)

První čtení: Přísloví 8,1–3.22–31

Cožpak moudrost nevolá, nevydává rozumnost svůj hlas? Na nejvyšším místě, nad cestou, na křižovatce stojí. Při branách, kudy se chodí do města, u vchodu pronikavě volá: Hospodin mě vlastnil jako počátek své cesty, dříve než co konal odedávna. Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země. Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila, ještě nebyly prameny vodami obtěžkány. Když ještě byly hory ponořeny, před pahorky jsem se narodila. Ještě než učinil zemi a všechno kolem a první hroudy pevniny, když upevňoval nebesa, byla jsem při tom, když vymezoval obzor nad propastnou tůní, když seshora zavěšoval mračna, když sílily prameny propastné tůně, když kladl moři jeho meze, aby vody nevystupovaly z břehů, když vymezoval základy země, byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a radostně si před ním hrála v každý čas. Hraji si na jeho pevné zemi; mým potěšením je být s lidskými syny.

Tužby

2. Aby nás osvětlil světlem své pravdy a dával se nám hlouběji poznávat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše slabé síly svou milostí posiloval a naše srdce očišťoval a posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, buď požehnáno tvé svaté jméno, neboť jsi veliký ve své moci, nedostižný ve své moudrosti a nepřekonatelný v milosrdenství. Dej, abychom u tebe hledali pravé bezpečí a pokoj, neboť neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 1,1–6

Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.

Evangelium: Jan 16,12–15

Ježíš řekl: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

Verš k obětování: Daniel 3,54

Požehnaný jsi, který trůníš nad cheruby a shlízíš na propasti, chvályhodný a nade vše vyvýšený navěky.

Verše k požehnání: Efezským 4,5–6

Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, dopřej nám, abychom naplněni dary chleba a kalicha, v nichž jsme přijali tvou milost, oslavovali tebe, Otce i Syna i Ducha svatého, našeho Stvořitele, Vykupitele a Posvětitel. Tvému svatému jménu buď chvála navěky. Amen.

Vhodné písně: 17, 81, 184, 188, 295, 301

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je. Medem ze skály tě budu sytit!
(Žalm 81,11.17)

První čtení: Přísloví 9,1–5

Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů. Porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl. Vyslala své dívky, volá na vrcholu městských výšin: „Kdo je prostoduchý, ať se sem uchýlí!“ Toho, kdo nemá rozum, zve: „Pojďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila.“

Tužby

2. Aby v nás probouzel více lásky k čisté pravdě svého Slova a více úcty k svátosti těla a krve Páně, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom posílení slovem a svátostmi vždy a všude pravdu hledali, z celé duše ji milovali a ze všech sil ji bránili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, dej, aby naší největší touhou bylo poznání tvé vůle a zachovávání tvých příkázání. Prosíme tě, na cestě víry nás utvrzuj účastí na těle a krvi tvého Syna! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 11,27–32

Kdo by jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Nechť každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení. Proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných a mnozí umírají. Kdybychom soudili sami sebe, nebyli bychom souzeni. Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.

Evangelium: Jan 6,22–35

Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že učedníci odjeli sami. Jiné čluny z Tiberiady však přistály nedaleko místa, kde jedli chléb, nad nímž Pán vzdal díky. Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou, vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat. Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: „Mistře, kdy ses sem dostal?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb

a nasýtíli jste se. Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.“ Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš? Naši otcové jedli na poušti mannu, jak je psáno: ›Dal jim jíst chléb z nebe.‹“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nikdy nebude žíznit.“

Verš k obětování: Žalm 34,9

Okuste a užijte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.

Verš k požehnání: Jan 6,35

Pán řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nikdy nebude žíznit.“

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, prosíme tě, přiveď nás k nebeské hostině, jejíž závdavek přijímáme již zde na zemi, když nám dáváš podíl na těle a krvi svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 20, 284, 285

II. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

2. června 2013

Hospodine, obrať ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený. Pohleď na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy. (Žalm 25,16.18)

První čtení: 1. Královská 8,22–23.27–30.41–43

Šalomoun se v přítomnosti celého shromáždění Izraele postavil před Hospodinův oltář, rozprostřel dlaně k nebi a řekl: „Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného nahoře na nebi ani dole na zemi. Ty zachováš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem. Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval? Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyšení a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou dnes modlí: Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno. Vyslyšej modlitbu, kterou se bude tvůj služebník modlit obrácen k tomuto místu. Vyslyšej prosbu svého služebníka i Izraele, svého lidu, kterou se budou modlit obráceni k tomuto místu, vyslyšej v místě svého přebývání, v nebesích, vyslyšej a odpouštěj. Také přijde-li cizinec, který není z Izraele, tvého lidu, ze vzdálené země kvůli tvému jménu, neboť budou slyšet o tvém velkém jménu a o tvé mocné ruce a o tvé vztažené paži, přijde-li a bude se modlit obrácen k tomuto domu, vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a učiň vše, oč k tobě ten cizinec bude volat, aby poznaly tvé jméno všechny národy země a bály se tě jako Izrael, tvůj lid, aby poznaly, že se tento dům, který jsem vybudoval, nazývá tvým jménem.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom se slova Božího přidržovali a dokonaleji Boha poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nám dopřáváš svou ochranu a vychováváš si nás ke zbožnosti. Prosíme tě, obdaruj nás úctou a láskou k tvému jménu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 1,1–12

Pavel, apoštol povoláný a pověřený nikoliv lidmi, ale Ježíšem Kristem a Bohem Otcem, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, i všichni bratři, kteří jsou zde se mnou, církvím v Galacii: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše

hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce. Jemu bud sláva na věky věků. Amen. Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvracíte k jinému evangeliu. Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak. Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěštovali, budiž proklet! Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: Jestliže vám někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet! Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým. Ujišťuji vás, bratří, že evangelium, které jste ode mne slyšeli, není z člověka. Vždyť já jsem je nepřevzal od žádného člověka ani se mu nenaucil od lidí, nýbrž zjevil mi je sám Ježíš Kristus.

Evangelium: Lukáš 7,1–10

Ježíš odešel do Kafarnaum. Tam měl jeden setník otroka, na němž mu velmi záleželo; ten byl na smrt nemocen. Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka. Ti přišli k Ježíšovi a snažně ho prosili: „Je hoden, abys mu to udělal; neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl.“ Ježíš šel s nimi. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal setník své přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu. Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej rozkaz, a můj sluha bude zdrav. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ›jdi‹, pak jde; jinému ›pojď sem‹, pak přijde; a svému otroku ›udělej to‹, pak to udělá.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: „Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ Když se poslové navrátili do setníkovy domu, našli toho otroka zdravého.

Verše k obětování: Žalm 9,11–12.13

V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno, vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine. Pějte žalmy Hospodinu, který na Siónu trůní, neboť na úpění ponížených nepomněl.

Verš k požehnání: Žalm 17,6

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žes nás občerstvil u stolu své milosti. Prosíme tě, zbav nás duchovní pýchy a dej nám tichou důvěru ve tvé milosrdenství! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 40, 45, 61, 166, 172, 331, 334

III. NEDELE PO SVATÉM DUCHU

9. června 2013

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřálš mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali.
(Žalm 30,2)

První čtení: 1. Královská 17,17–24

Onemocněl syn té ženy, paní domu. V nemoci se mu přitížilo, ba již přestal dýchat. Tu řekla Elijášovi: „Co ti bylo do mých věcí, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomněl mou nepravost a mému synu přivodil smrt?“ On jí řekl: „Dej mi svého syna!“ Vzal jí ho z klína, vynesl jej do pokojíka na střeše, kde bydlel, a položil ho na své lože. Pak volal k Hospodinu: „Hospodine, můj Bože, cožpak i té vdově, u které jsem hostem, způsobilš zlo a přivodíš jejímu synu smrt?“ Třikrát se nad dítětem sklonil a volal k Hospodinu: „Hospodine, můj Bože, ať se prosím vrátí do tohoto dítěte život!“ Hospodin Elijášův hlas vyslyšel, do dítěte se navrátil život a ožilo. Elijáš dítě vzal, snesl je z pokojíka na střeše do domu, dal je jeho matce a řekl: „Pohleď, tvůj syn je živ.“ Žena Elijášovi odpověděla: „Nyní jsem poznala, že jsi muž Boží a že slovo Hospodinovo v tvých ústech je pravdivé.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom se slova Božího přidržovali a dokonaleji Boha poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, bez tebe není nic dobré ani svaté. Prosíme tě, rozprostrí nad námi své milosrdenství a dej, abychom se tebou nechali vést ve věcech duchovních i světských! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 1,11–24

Ujišťuji vás, bratří, že evangelium, které jste ode mne slyšeli, není z člověka. Vždyť já jsem je nepřevzal od žádného člověka ani se mu nenaučil od lidí, nýbrž zjevil mi je sám Ježíš Kristus. Slyšeli jste přece o tom, jak jsem si kdysi vedl, když jsem ještě byl oddán židovství, jak horlivě jsem pronásledoval církve Boží a snažil se ji vyhubit. Vynikal jsem ve věrnosti k židovství nad mnoho vrstevníků v našem lidu a nadmíru jsem horlil pro tradice našich otců. Ale ten, který mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se zjevit mně svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl

všem národům. Tehdy jsem nešel o radu k žádnému člověku, ani jsem se nevypravil do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštolové dříve než já, nýbrž odešel jsem do Arábie a potom jsem se zase vrátil do Damašku. Teprve o tři léta později jsem se vydal do Jeruzaléma, abych se seznámil s Petrem, a zůstal jsem u něho dva týdny. Nikoho jiného z apoštolů jsem neviděl, jen Jakuba, bratra Páně. Před tváří Boží vás ujišťuji, že to, co vám píšu, není lež. Potom jsem odešel do končin Sýrie a Kilikie. V církvích Kristových v Judsku mne osobně neznali; jen slyšeli, že ten, který dříve pronásledoval církev, nyní zvěstuje víru, kterou předtím chtěl vyhubit; a děkovali za mne Bohu.

Evangelium: Lukáš 7,11–17

Hned nato odešel do města, které se nazývalo Naim. S ním šli jeho učedníci a veliký zástup lidí. Když se blížili k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich; ti, kteří je nesli, se zastavili. Řekl: „Chlapče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid“. A tato zvěst se rozšířila o něm po celém Judsku a po celém okolí.

Verš k obětování: Žalm 9,11

V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, nepouštíš, Hospodine.

Verš k požehnání: Lukáš 7,16

Veliký prorok povstal mezi námi! Bůh navštívil svůj lid!

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, dovolil jsi nám sdílet svátost těla a krve tvého Syna. Dej, ať nasyceni tímto duchovním pokrmem a nápojem žijeme novým životem a sloužíme ti ve shodě s tvou vůlí! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 63, 82, 98, 101, 134, 338

Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci! Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají. (Žalm 132,8–9)

První čtení: Sírachovec 44,10–15

Nebudou zapomenuty spravedlivé činy mužů, jimž se dostalo milosrdenství. Zůstanou s jejich potomstvem jako dobré dědictví dalším jejich potomkům. Jejich potomstvo setrvává v ustanoveních smlouvy a díky nim i jejich děti. Jejich potomstvo zůstane až na věky a jejich sláva nebude vyhlazena. Jejich těla byla v pokoji pohřbena, ale jejich jméno žije v dalších pokoleních. Lidé si budou vypravovat o jejich moudrosti a jejich chválu bude opěvovat shromáždění.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, vyslyš naše modlitby za církve, jimiž se na tebe obracíme v den, kdy si připomínáme život a dílo tvého služebníka Karla Farského. Duchovně nás probud' a rozmnožuj mezi námi dary víry, lásky a naděje! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Titovi 1,7–9

Biskup má být bezúhonný jako správce Božího domu. Nemá být nadutý, zlostný, pijan, rváč, ziskuchtivý. Má být pohostinný, dobrý, rozvážný, spravedlivý, zbožný, zdrženlivý, pevný ve slovech pravé nauky, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce.

Evangelium: Matouš 25,14–29

Ježíš řekl: „Člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. Tak i ten, který měl dvě, vyzískal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět

a řekl: ›Pane, svěřil jsi mi pět hřiven. Hle, jiných pět jsem jimi získal.‹ Jeho pán mu odpověděl: ›Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‹ Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: ›Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny. Hle, jiné dvě jsem získal.‹ Jeho pán mu odpověděl: ›Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‹ Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: ›Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk a sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báł jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.‹ Jeho pán mu odpověděl: ›Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.‹

Verš k obětování: Žalm 89,9

Hospodine, Bože zástupů, kdo je jako ty? Jsi nepřemožitelný, Hospodine, a tvá věrnost tě provází všudy.

Verš k požehnání: Matouš 25,23

Služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, jsme ti vděční, že působením Karla Farského jsi vdechl život novému církevnímu společenství, v němž zakoušíme tvou milost. Dej, aby se v naší církvi dostalo odpuštění a spásy i příštím pokolením! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 72, 112, 185, 240

Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti.“ A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.

(Žalm 32,5)

První čtení: 2. Samuelova 12,1–10.13

Hospodin poslal k Davidovi Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: „V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu. Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji, rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v jeho klíně a on ji měl jako dceru. Tu přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel.“ David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti! A tu ovečku nahradí čtyřnásobně za to, že něco takového spáchal a neměl soucitu.“ Nátan Davidovi odvětil: „Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou. Dal jsem ti dům tvého pána a do tvé náruče ženy tvého pána, dal jsem ti dům Izraelův i Judův, a kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti mnohem víc. Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a dopustil ses toho, co je v jeho očích zlé? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zavraždil s ho mečem Amónovců. Nyní se už nikdy nevyhne meč tvému domu, protože jsi mnou pohrdl a vzal jsi Chetejci Urijášovi ženu, aby ti byla manželkou.“ David Nátanovi řekl: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ Nátan Davidovi pravil: „Týž Hospodin hřích s tebe sňal. Nezemřeš.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom se slova Božího přidržovali a dokonaleji Boha poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, prosíme tě, udržuj svou církev ve víře a lásce, ať v naší zemi prospívá a ze tvé milosti zvěstuje tvou pravdu a slouží tvé spravedlnosti! Osviť nás Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 2,15–21

My jsme od narození Židé a ne hříšní pohané, víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž vírou v Krista Ježíše. I my jsme uvěřili v Ježíše Krista, abychom došli spravedlnosti z víry v Krista, a ne ze skutků zákona. Vždyť ze skutků zákona nebude nikdo ospravedlněn. Jestliže hledáme ospravedlnění v Kristu a jsme tedy zřejmě i my hříšníci, je snad proto Kristus služebníkem hříchu? Naprosto ne! Jestliže chci znovu stavět, co jsem dříve zbořil, usvědčuji sám sebe jako viníka před zákonem. Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. Nepohrdám Boží milostí: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná.

Evangelium: Lukáš 7,36–50

Jeden z farizeů pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a posadil se ke stolu. V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem. Když to spatřil farizeus, který ho pozval, řekl si v duchu: „Kdyby to byl prorok, musel by poznat, co to je za ženu, která se ho dotýká, že je to hříšnice.“ Ježíš mu na to řekl: „Šimone, chci ti něco povědět.“ On řekl: „Pověz, Mistře!“ „Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím splatit dluh, odpustil oběma. Který z nich ho bude mít raději?“ Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, kterému odpustil víc.“ Řekl mu: „Správně jsi usoudil!“ Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: „Pohleď na tu ženu! Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal, ona však skropila mé nohy slzami a otřela je svými vlasy. Nepolíbil jsi mne, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy. Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vzácným olejem pomazala mé nohy. Proto ti pravím: Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku. Komu se málo odpouští, málo miluje.“ Řekl jí: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“ Ti, kteří s ním byli u stolu, si začali říkat: „Kdo to jen je, že dokonce odpouští hříchy?“ A řekl ženě: „Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!“

Verše k obětování: Žalm 16,7–8

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí. Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.

Verše k požehnání: Lukáš 7,48.50

Pán řekl: „Jsou ti odpuštěny hříchy. Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že jsi nás nasýtil nebeskými dary. Prosíme tě, veď nás Duchem svatým, abychom tě chválili nejenom ústy, ale celým životem! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 95, 141, 182, 185, 191, 311, 326, 334

V. NEDELE PO SVATÉM DUCHU

23. června 2013

Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými služebníky soucit. Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce. (Žalm 90,13.12)

První čtení: Izajáš 65,1–9

Dal jsem odpověď těm, kdo se neptali, dal jsem se nalézt těm, kdo mě nehledali. Řekl jsem: „Hle, tady jsem, jsem tady“ pronárodu, který nevzýval mé jméno. Po celé dny vztahoval jsem ruce k lidu svéhlavému, k těm, kdo chodí po nedobré cestě, za vlastními úmysly. Je to lid, jenž neustále do očí mě dráždí: Obětují v zahradách, na cihlách kadidlo pálí, vysedávají v hrobech, nocují v tajemných skrýších, jedí maso z vepřů a ve svých nádobách mají polévku ze závadných věcí. Říkají: „Jdi si po svém, nepřistupuj ke mně, jsem pro tebe svatý.“ Tito jsou v mých chřípích kouřem, ohněm, který po celé dny plane. Hle, je to přede mnou zapsáno: „Nebudu zticha, dokud neodplatím. Do klína jim odplatím za nepravosti vaše a nepravosti vašich otců zároveň, praví Hospodin“; pálili kadidlo na horách, tupili mě na pahorcích. „Odměřím jim do klína jejich výdělek z dřívějška.“ Toto praví Hospodin: „Když se najde v hroznu šťáva, říkává se: ›Nemař jej, je v něm požehnání.‹ Tak budu jednat kvůli svým služebníkům, aby se nic nezmařilo. Dám vzejít z Jákoba potomstvu a z Judy tomu, kdo dědičně obsadí mé hory. Obsadí je moji vyvolení, budou tam přebývat moji služebníci.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám daroval sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, pro svůj věřící lid máš vždy připravenou plnou náruč své

milosti. Prosíme tě, vlij do našich srdcí lásku ke tvým přikázáním a dej, abychom tě ve všem a nade vše milovali a tak dosáhli naplnění tvých zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 3,23–29

Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon střežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena. Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry. Když však přišla víra, nemáme již nad sebou dozorce. Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

Evangelium: Lukáš 8,26–39

Přeplavili se do krajiny gerasenské, která leží proti Galileji. Když vystoupil na břeh, vyšel proti němu jakýsi muž z toho města, který byl posedlý démony a už dlouhou dobu nenosil oděv a nebydlel v domě, nýbrž v hrobech. Když spatřil Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a hlasitě zvolal: „Co je ti po mně, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Žádám tě, abys mne netrápil.“ Ježíš totiž nečistému duchu přikazoval, aby z toho člověka vyšel. Neboť ho velice často zachvacoval; tehdy ho poutali řetězy a okovy a hlídali, ale on pouta vždy přerval a byl démonem hnán do pustých míst. Ježíš se ho zeptal: „Jaké je tvé jméno?“ Odpověděl: „Legie,“ protože do něho vešlo mnoho zlých duchů. A prosili Ježíše, jen aby jim nepřikazoval odejít do pekelné propasti. Bylo tam veliké stádo vepřů, které se páslo na svahu hory. Démoni ho prosili, aby jim dovolil do nich vejít; on jim to dovolil. Tu vyšli z toho člověka, vešli do vepřů, a stádo se hnalo po příkrém srázu do jezera a utopilo se. Když pasáci viděli, co se stalo, utekli a donesli o tom zprávu do města i do vesnic. Lidé se šli podívat, co se stalo; přišli k Ježíšovi a našli toho člověka, z něhož vyšli démoni, jak sedí u Ježíšových nohou oblečen a chová se rozumně. A zděsili se. Ti, kteří viděli, jak byl ten posedlý vysvobozen, jim o tom pověděli. A všichni obyvatelé gerasenské krajiny prosili Ježíše, aby od nich odešel, poněvadž se jich zmocnila veliká bázeň. Vstoupil tedy na loď, aby se vrátil. Ale ten muž, z něhož vyšli démoni, ho prosil, aby směl být s ním; on ho však poslal zpět a řekl mu: „Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh.“ I odešel a zvěstoval po celém městě, jak veliké věci mu učinil Ježíš.

Verše k obětování: Žalm 31,24.25

Milujte Hospodina, všichni jeho zbožní, Hospodin své věrné opatruje. Buďte rozhodní a buďte udatného srdce, všichni, kdo čekáte na Hospodina!

Verš k požehnání: Lukáš 8,39

Pán řekl: „Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh.“ I odešel a zvěstoval po celém městě, jak veliké věci mu učinil Ježíš.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, ochraňuj a provázej svůj lid, kterému dáváš skrze svátost chleba a kalicha sdílet tělo a krev svého Syna. Zachovej naše duše pro své věčné království! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 665, 112, 113, 129, 157, 169, 290, 294

VI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

30. června 2013

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47,2–3)

První čtení: 1. Královská 19,11–15.16.19–21

Hospodin řekl Eliášovi: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: „Co tu chceš, Elijáši?“ Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ Hospodin mu řekl: „Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomazeš Elišu, syna Šáfatova z Ábel–mechóly, za proroka místo sebe.“ Odešel odtud a našel Elišu, syna Šáfatova, jak orá. Bylo před ním dvanáct spřežení a on sám při dvanáctém. Eliáš k němu přikročil a hodil na něj svůj plášť. Eliša opustil dobytek, rozběhl se za Eliášem a řekl: „Dovol, ať polbím otce a matku. Pak půjdu za tebou.“ On mu řekl: „Jdi a vrať se! Nezapomeň, co jsem ti učinil.“ Obrátil se tedy od něho, vzal spřežení dobytčat a obětoval je.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.

3. Aby nám daroval sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, tobě patří nebe i země a od tebe pochází vše dobré. Prosíme tě, uděl nám ducha pravé zbožnosti, abys oživil to, co je v nás dobrého, a zachoval to pro věčnost! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 5,1.13–25

Svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho. Byli jste povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!“ Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili. Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božím, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete. Dáte-li se však vést Božím Duchem, nejste už pod zákonem. Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím. Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

Evangelium: Lukáš 9,51–62

Když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, upjal Ježíš svou mysl k cestě do Jeruzaléma a poslal před sebou posly. Vydali se na cestu a přišli do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili. Ale tam je nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému. Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?“ Obrátil se a pokáral je: „Nevíte, jakého jste ducha. Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.“ A šli do jiné vesnice. Když se ubírali cestou, řekl mu kdosi: „Budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“ Ale Ježíš mu odpověděl: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil.“ Jinému řekl: „Následuj mne!“ On odpověděl: „Dovol mi, Pane, abych šel napřed pochovat svého otce.“ Řekl mu: „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží.“ A jiný mu řekl: „Budu tě následovat, Pane. Ale napřed

mi dovol, abych se rozloučil se svou rodinou.“ Ježíš mu řekl: „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.“

Verše k obětování: Žalm 16,1–2

Ochraňuj mě, Bože, utíkám se k tobě! Pravím Hospodinu: „Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není.“

Verše k požehnání: Lukáš 9,56.60

„Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit,“ řekl Pán. „Ty jdi a všude zvěstuj království Boží. Následuj mne!“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, chválíme tě, že mezi námi rozdílíš poklady své milosti. Podvihni nás do nového života a učiň z nás ochotné nositele radostné zvěsti tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 264, 265, 268

PAMÁTKA OPATA PROKOPA

čtvrtek 4. července 2013

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají. (Žalm 37,30–31)

První čtení: Píseň písni 8,6–7

Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův. Lásku neuhásí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklidil by jen pohrdání.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvůj milovaný Syn se stal chudým, abychom jeho chudobou zbohatli.

Pomoz nám vzít si příklad ze zbožnosti tvého služebníka Prokopa, opata sázavského, abychom ti sloužili v prostotě srdce a dosáhli bohatství života věčného! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3,7–15

Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti. Běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle. Jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši. Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my; a jestliže v něčem smýšlíte jinak, i to vám Bůh objasní.

Evangelium: Lukáš 12,33–37

Ježíš řekl: „Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřete si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.“

Verše k obětování: Žalm 21,3.4

Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel. Na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.

Verš k požehnání: Lukáš 12,42

Pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce věrného a rozumného, aby jim včas rozdíl pokrm.

Modlitba k požehnání

Dobry Boze, dej, abychom se nechali inspirovat dílem sázavského opata Prokopa a podobně jako on usilovali o ctnostný život! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 106, 159, 312

Ve shromáždění – abych poučil i druhé – raději řeknu pět slov srozumitelně než tisíce slov ve vytržení. (1. Korintským 14,19)

První čtení: Izajáš 56,6–7

Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: „Všechny, kdo dbají na to, aby neznášeli den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, prostřednictvím svých služebníků, slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, jsi přivedl naše předky k poznání svého zákona v jim srozumitelném jazyce. Prosíme tě, veď i nás, abychom srozumitelně zvěštovali evangelium tvého Syna současnému světu! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 3,1–7

Proto jsem já, Pavel, vězněm Krista Ježíše pro vás pohany. Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia. Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a působí ve mně svou mocí.

Evangelium: Marek 16,15–20

Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provažet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky;

budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.

Verše k obětování: Žalm 117,1-2

Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná!

Verš k požehnání: Marek 10,45

Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.

Modlitba k požehnání

Dobry Bože, dej, ať tvé svaté slovo, s nímž nás poprvé seznámili soluňští bratři Cyril a Metoděj, vděčně přijímáme a s úctou je zachováváme! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 16, 42

Bože, vtrhly pronárody do dědictví tvého, tvůj svatý chrám poskvrnily, Jeruzalém obrátily v hromady sutin! Kéž k tobě pronikne sténání vězňů! Mocnou paží svou zachovej syny smrti!
(Žalm 79,1.11)

První čtení: Zacharjáš 1,1b–4

Stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zacharjášovi, synu Berekjáše, syna Idóva: „Hospodin se hrozně rozlítil na vaše otce. Řekni jim tedy: Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám, praví Hospodin zástupů. Nebuďte jako vaši otcové, k nimž volávali dřívější proroci: ›Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se přece od svých zlých cest a od svých zlých skutků!‹ Ale neposlechli, pozornost tomu nevěnovali, je výrok Hospodinův.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvůj služebník Jan Hus přinesl českému národu opravdové poznání tvé svaté pravdy. Dej, abychom si jeho památku nejen připomínali, ale především jej napodobili zbožným životem a stálostí ve víře! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 2,22–26

Usiluj o spravedlnost, víru, lásku a pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce. Nepouštěj se do hloupých sporů, v jakých si libují nepoučení lidé; víš, že vedou jen k hádkám. Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý. Má vlídně poučovat odpůrce. Snad jim dá Bůh, že se obrátí, poznají pravdu a vzpamatují se z ďáblových nástrah, do kterých se dali polapit, když podlehli jeho vůli.

Evangelium: Matouš 23,29–39

Ježíš řekl: „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Stavíte náhrobky prorokům, zdobíte pomníky spravedlivých a říkáte: ›Kdybychom my byli na místě svých otců, neměli bychom podíl na smrti proroků.‹ Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch,

kteří zabíjeli proroky. Dověřte tedy činy svých otců! Hadi, plemeno zmijí, jak uniknete pekelnému trestu? Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo, aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Bachariášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, váš dům se vám ponechává pustý. Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: ›Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodínově.‹

Verš k obětování: Žalm 37,28

Hospodin miluje právo a své věrné neopouští. Pod jeho ochranou budou věčně, kdežto plémě svévolníků bude vymýceno.

Verš k požehnání: Jakubův 1,12

Blahoslavený člověk, který ob stojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, v srdci Mistra Jana jsi probudil neohroženou lásku k pravdě tvého svatého slova. Prosíme tě, zapal i v nás oheň své lásky, abychom si po příkladu kostnického mučedníka tvou pravdu zamilovali a každému ji přáli! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 38, 112, 123, 144, 164, 200, 309

*Příštímu pokolení vyprávějte: „Tento Bůh je Bůh náš navěky a navždy; on sám nás povede věčně.“
(Žalm 48,14b–15)*

První čtení: Izajáš 66,10–14

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlívali. Budete sít do sytosti potěšení z jejích prsů, budete s rozkoší pít plnými doušky z prsů její slávy. Toto praví Hospodin: „Hle, já k ní přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pronárodů. Budete sít nošení v náručí, hýčkání na kolenou. Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení.“ Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva. Bude zřejmé, že Hospodinova ruka je s jeho služebníky a že jeho hrozný hněv je proti jeho nepřátelům.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám daroval sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, s tímto světem máš svůj plán, který se v plnosti času naplní. Dej, abychom hledali a nalézali tvou vůli, když na nás doléhá tíseň tohoto světa! Vzdaluj od nás vše, co naší duši škodí, a naopak nám uděluj vše, co prospívá. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 6,1–16

Bratři, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení. Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe. Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými. Každý bude odpovídat sám za sebe. Kdo je vyučován v slovu, nechť se s vyučujícím dělí o všechno potřebné k životu. Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry. Teď vám píši vlastní rukou; všimněte si velkého písma. Ti, kteří chtějí dobře vypadat před lidmi, nutí vás, abyste se dávali obřezat, jen aby nebyli pronásledováni

pro kříž Krista Ježíše. Vždyť ani ti, kdo jsou obřezáni, zákon nezachovávají; chtějí, abyste se dali obřezat jen proto, aby se mohli pochlubit tím, co se stalo na vašem těle. Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět. Neboť nezáleží na obřezanosti ani neobřezanosti, nýbrž jen na novém stvoření. A všem, kdo se budou řídit tímto pravidlem, Izraeli Božimu, pokoj a slitování.

Evangelium: Lukáš 10,1–11.16–20

Pán určil ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: „Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou zeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejдете do některého domu, řekněte nejprve: ›Pokoj tomuto domu!‹ A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy! Nepřecházejte z domu do domu. A když přijдете do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte nemocné a vyřídte jim: ›Přiblížilo se k vám království Boží.‹ Když však přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: ›Vytrásáme na vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vezte: Přiblížilo se království Boží.‹ Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mě poslal.“ Těch sedmdesát se vrátilo s radostí a říkali: „Pane, i démoni se nám podrobují ve tvém jménu.“ Řekl jim: „Viděl jsem, jak satan padá s nebe jako blesk. Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítelů, takže vám v ničem neuškodí. Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.“

Verše k obětování: Žalm 66,8–9

Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlašujte jeho chválu. Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy.

Verše k požehnání: Koloským 3,15–16a

Ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nás spravuješ svým slovem a svátostmi. Prosíme tě, svou milostí proměň naše srdce, abychom opustili cesty lidské svévole a obrátili se na cestu pravou, která vede k tobě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 9, 163, 182, 330, 335

Ochraňuj mě jako zřítkelnici oka, skryj mě ve stínu svých křídel. Ty sám vynes nade mnou rozsudek; tvoje oči vidí, kde je právo. (Žalm 17,8.2)

První čtení: Deuteronomium 30,9–14

Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otci, budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší. Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. Není v nebi, abys musel říkat: „Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Ani za mořem není, abys musel říkat: „Kdo se nám přeploví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržel.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám daroval sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, prosíme tě, daruj nám duši tichou a pokornou, abychom rozuměli o všem, co je správné, a s přispěním tvé milosti uváděli dobré myšlenky ve skutek! Osviň nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 1,1–14

Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus Božímu lidu v Kolosách, věrným bratřím v Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho. Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium; tak jako na celém světě, i mezi vámi přináší ovoce a roste od toho dne, kdy jste uslyšeli o Boží milosti a přesvědčili se, že je pravdivá. Tak vás tomu učil Epafras, náš milovaný druh, jenž nás věrně zastupuje jako Kristův služebník. On nám také vyprávěl o lásce, kterou ve vás působí Boží Duch. Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlit-

bách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseš ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

Evangelium: Lukáš 10,25–37

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: »Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.« Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Verše k obětování: Žalm 25,4–5

Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe.

Verše k požehnání: Lukáš 10,27.28

Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe. To čin a budeš živ.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nám ve svátosti večeře Páně dáváš okoušet chléb a kalich tvého přicházejícího království. Pomož nám růst ve víře, naději a lásce, abychom do tvého království ukazovali cestu našim bližním! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 44, 51, 61, 86, 95, 291, 296

Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu. (Žalm 15,1.2)

První čtení: Genesis 18,1–10a

I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem. Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, nauč nás vážit si tvého milosrdenství, které nám na každý den projevuješ, a pomoz nám usilovat o to, co je ve shodě s tvou vůlí! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 1,15–28

Kristus je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem. Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži. I vás, kteří jste dříve

byli odcizeni a nepřátelští Bohu svým smýšlením i zlými skutky, nyní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás před Boží tvář přivedl svaté, neposkvrněné a bez úhony – pokud ovšem pevně zakotveni setrváte ve víře a nedáte se odtrhnout od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo kázáno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já, Pavel, stal služebníkem. Proto se raduji, že nyní trpím za vás a to, co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svým utrpením za jeho tělo, to jest církvev. Stal jsem se jejím služebníkem, jak mi to uložil Bůh podle svého záměru, aby se na vás naplnilo Boží slovo, tajemství, které po věky a po celá pokolení bylo skryto, ale nyní je zjeveno jeho svatému lidu. Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu. Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu.

Evangelium: Lukáš 10,38–42

Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.“

Verše k obětování: Žalm 54,8–9a

Ochotně ti budu obětovat, vzdávat chválu, Hospodine, tvému jménu, protože je dobré. Ze všeho soužení jsi mě vysvobodil.

Verš k požehnání: Lukáš 8,15

Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, když nás posilňuješ svým slovem a svátostmi, dej, aby celý náš život byl obětí, jejíž vůně je tobě příjemná! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 25, 39, 43, 45, 51, 54, 105, 106, 290, 300

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.
(Žalm 55,23)

První čtení: Genesis 18,20–32

Hospodin dále pravil: „Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.“ Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. I přistoupil Abraham a řekl: „Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého? Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vši země nejedná podle práva?“ Hospodin odpověděl: „Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.“ Abraham pokračoval: „Dovoluji si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel: Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?“ Odpověděl: „Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět.“ On však k němu mluvil ještě dále: „Možná, že se jich tam najde čtyřicet.“ Pravil: „Neudělám to kvůli těm čtyřiceti.“ I řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet.“ Pravil: „Neučiním to, najdu-li jich tam třicet.“ Řekl pak: „Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet.“ Pravil: „Nezahladím je kvůli těm dvaceti.“ Nato řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, promluvím-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.“ Pravil: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, svou moc nad námi projevuješ nikoli tím, že nás odsuzuješ a zavrhuješ, nýbrž tím, že se nad námi smilováváš a odpouštíš nám. Dej, abychom se proto z naší víry radovali a byli ti vděční! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 2,6–15

Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapustíte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdňým a klamným filosofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu. V něm je přece vtělena všechna plnost božství; v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil. V něm jste obřezáni obřízkou, která není udělána lidskou rukou; obřízka Kristova je odložením celého nevykoupeného těla. S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.

Evangelium: Lukáš 11,1–13

Jednou se Ježíš na nějakém skrytém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako tomu učil své učedníky i Jan.“ Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Náš denní chléb nám dávej každého dne. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A nevydej nás do pokušení, ale vysvoboď nás od zlého. Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ›Příteli, půjč mi tři chleby, protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.‹ On mu zevnitř odpoví: ›Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.‹ Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane a vyhoví mu pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje. A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!“

Verš k obětování: Žalm 28,7

Hospodin je má síla a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jáším, svou písní mu budu vzdávat chválu.

Verše k požehnání: Lukáš 11,9–10

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, dej, ať se nám svátostné dary chleba a kalicha stanou lékem pro uzdravení duše a pro život věčný! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 54, 62, 127, 148, 151, 196, 297

XI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

4. srpna 2013

Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!
(Žalm 33,20–22)

První čtení: Kazatel 1,2.12–14; 2,18–23

Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí. Já, Kazatel, jsem byl králem nad Izraelem v Jeruzalémě. Předsevzal jsem si, že moudře propátrám a prozkoumám vše, co se pod nebem děje. Úmornou lopotu vložil Bůh lidským synům, a tak se lopotí. Viděl jsem všechno, co se pod sluncem děje, a hle, to vše je pomíjivost a honba za větrem. Pojal jsem v nenávisť všechno své klopotné pachtění pod sluncem, neboť jeho plody zanechám člověku, který bude po mně. Kdo ví, bude-li moudrý nebo pomatený, přesto se však zmocní všeho, čeho jsem se při své moudrosti pod sluncem klopotně dopachtil. Také to je pomíjivost. Odvrátil jsem se od toho se srdcem plným zoufalství nad vším svým klopotným pachtěním pod sluncem. Některý člověk se pachtí moudře, dovedně a prospěšně, ale musí svůj podíl předat člověku, který se s tím nepachtil. Také to je pomíjivost a prašpatná věc. Vždyť co má člověk z veškerého svého pachtění, z honičky za žádostmi svého srdce, z toho, jak se pod sluncem pachtí? Všechny jeho dny jsou samá bolest a jeho lopota je plná hoře; jeho srdce mu nedá spát ani v noci. I to je pomíjivost.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ty jsi natolik dobrý, že se smíme k tobě utíkat, i když si pro naše hříchy zasluhujeme spíše trest než milost. Prosíme tě, odpusť nám vše, z čeho nás obviňuje svědomí, a veď nás k nápravě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 3,1–11

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě. Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou. Pro takové věci přichází Boží hněv. I vy jste dříve tak žili. Ale nyní odhodte to všechno: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst. Neobelhávejte jeden druhého, svlechte se sebe starého člověka i s jeho skutky a oblecte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele. Potom už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný – ale všechno a ve všech Kristus.

Evangelium: Lukáš 12,13–21

Někdo ze zástupu Ježíše požádal: „Mistře, domluv mému bratru, ať se rozdělí se mnou o dědictví.“ On mu odpověděl: „Člověče, kdo mne ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ A řekl jim: „Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“ Pak jim pověděl toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo. Uvažoval o tom, a říkal si: ›Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?‹ Pak si řekl: ›Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysli.‹ Ale Bůh mu řekl: ›Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?‹ Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.“

Verše k obětování: Exodus 24,4–5

Za časného jitra Mojžíš postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů. Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné.

Verše k požehnání: Žalm 49,6–7.16

Proč bych se bál ve zlých dnech, když mě obklopují zvrhlí záškodníci, kteří spoléhají na své jmění a svým velkým bohatstvím se chlubí? Bůh mne ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme!

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, prosíme tě, ať tvá milost, kterou jsme ve svátosti večeře Páně přijali, je nám povzbuzením pro duši i tělo, abychom uzdraveni na duši i na těle chválili a oslavovali jméno Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 24, 25, 57, 77, 81, 84

XII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

11. srpna 2013

Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.

(Žalm 131,3)

První čtení: Genesis 15,1–6

Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“ Abram dále řekl: „Ach, nedopřál mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, v každé době si povoláváš služebníky dobré a věrné. Dej, abychom ti i my oddaně sloužili a viděli, že se na nás uskutečňují tvá zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 11,1–3.8–16

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. Ve víře chápeme, že Božím

slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu. Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.

Evangelium: Lukáš 12,42–48

Ježíš řekl: „Když pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce, aby jim včas rozdíl pokrm, který správce je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří. Když si pak onen služebník řekne: ›Můj pán dlouho nejde‹ a začne bít sluhy i služky, jíst a pít i opíjet se, tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, vyžene ho a vykáže mu úděl mezi nevěrnými. Ten služebník, který zná vůli svého pána, a přece není hotov podle vůle jednat, bude velmi bit. Ten, kdo ji nezná a udělá něco, zač si zaslouží bití, bude bit méně. Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více.“

Verše k obětování: Žalm 88,1–2a

Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou úpím; kéž vstoupí moje modlitba k tobě.

Verš k požehnání: Lukáš 12,40

I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, sešli své církvi jednotu a mír, aby skrze tvé slovo a svátosti proudily do církve dary tvého životodárného Ducha! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 36, 48, 61, 62, 106, 150

Bože, povstaň, rozsud' zemi, dědičně ti patří všechny pronárody!

(Žalm 82,2)

První čtení: Jeremjáš 23,23–29

Jsem Bůh, jenom když jsem blízko? je výrok Hospodinův; jsem-li daleko, Bůh už nejsem? Může se někdo skrýt ve skrýších a já ho nevidím? je výrok Hospodinův. Ne-naplňuji snad nebe i zemi? je výrok Hospodinův. Slyšel jsem, co říkají proroci, kteří v mém jménu prorokují klam. Říkají: „Měl jsem sen, měl jsem sen.“ Jak dlouho ještě? Je něco v srdci proroků, kteří prorokují klam, a proroků, kteří prorokují lest svých srdcí? Myslí si, že mé jméno vymýtí z paměti mého lidu svými sny, které si navzájem vypravují? Tak jako zapomněli na mé jméno jejich otcové kvůli Baalovi? Prorok, který má sen, ať vypravuje sen, ale kdo má mé slovo, ať mluví mé slovo pravdivě. Co je slámě do obilí? je výrok Hospodinův. Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, dej, ať pochopíme, v čem spočívá pravá víra, láska a naděje, abychom kráčeli cestou tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 11,29–12,2

Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny. Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní. Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími. Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců; ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. Jiní zakusili výsměch

a bičování, ba i okovy a žalář. Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzi, zakoušeli útisk a soužení. Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás. Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.

Evangelium: Lukáš 12,49–57

Ježíš řekl: „Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal! Křtem mám být pokřtěn, a jak je mi úzko, dokud se nedokoná! Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem, budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaše a snacha proti tchyni.“ Také zástupům řekl: „Když pozorujete, že na západě vystupuje mrak, hned říkáte: ›Přijde déšť – bývá tak; a vane-li jižní vítr, říkáte: ›Bude vedro‹ – a bývá. Pokrytci, umíte posoudit to, co vidíte na zemi i na obloze; jak to, že nedovedete rozpoznat tento čas? Proč nejste s to sami od sebe posoudit, co je správné?“

Verše k obětování: Žalm 95,1–2a

Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy, vstupme před jeho tvář s důkuvzdáním!

Verš k požehnání: Lukáš 12,49

Pán řekl: „Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal!“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, prosíme tě, spolu se svátostí chleba a kalicha nás obdaruj duchem stálosti, abychom setrvali v dobrém díle a zůstali věrni zákonu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 72, 78, 86, 115, 326

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy, hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost. (Žalm 92,2–3)

První čtení: Izajáš 58,9b–14

Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postaví, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům. Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ve své milosti ustavičně ochraňuj svou církev, odvracej od nás všecko škodlivé a přiváděj nás ke všemu, co je spasitelné a tobě milé! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 12,18–29

Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před hořícím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří, zvukem polnice a před hlasem Božích slov, při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni. Nemohli totiž snést slova výstrahy: ›Dotkne-li se i jen zvíře té hory, bude ukamenováno.‹ Pohled na to, co viděli, byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: ›Třesu se hrůzou a děsem.‹ Vy stojíte před horou Siómem a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nesčetným zástupem andělů a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými

spravedlivými, kteří již dosáhli cíle, a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očisťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova. Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočnicka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe. Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: ›Ještě jednou otřesu nejen zemi, nýbrž i nebem.‹ Těmito slovy naznačuje, že otřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné. Budme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou. Vždyť náš Bůh je oheň stravující.

Evangelium: Lukáš 13,10–17

V sobotu učil Ježíš v jedné synagóze. Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let; byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímit. Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: „Ženo, jsi zproštěna své nemoci“ a vložil na ni ruce; ona se ihned vzpřímila a velebila Boha. Avšak představený synagógy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní.“ Na to Pán odpověděl: „Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?“ Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal.

Verše k obětování: Žalm 46,8–9

Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný. Pojdte jen, pohleďte na Hospodinovy skutky, jak úžasné činy v zemi koná!

Verše k požehnání (varianta I): Marek 2,27–28

„Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu,“ řekl Pán. „Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“

Verš k požehnání (varianta II): Jan 14,6

„Já jsem ta cesta, pravda i život,“ řekl Pán. „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, ukaž na nás uzdravující moc své lásky a veď nás, abychom posvěceni tvým slovem a svátostmi tobě sloužili ve všem, co děláme! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 69, 87, 120, 181, 290, 300, 301, 308, 310

Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu. Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost. (Žalm 104,33–34)

První čtení: Sírachovec 10,12–18

Pýcha člověka začíná tím, že odpadne od Hospodina a odvrátí své srdce od toho, kdo je jeho tvůrcem. Neboť původcem pýchy je hřích, a ten, kdo se jí drží, přivodí záplavu zkaženosti. Hospodin proto takové postihl varovnými ranami, až je úplně vyhladil. Hospodin převrátil trůny vládců a namísto nich posadil tiché. Hospodin vyvrátil z kořenů pronárody a namísto nich posadil pokorné. Hospodin vyhladil krajiny pronárodů a zničil je až do základů země. Je pak z jejich krajin vytrhl a zničil, a tak vymazal jejich památku na zemi. Pýcha nebyla určena lidem ani zuřivý hněv těm, kdo se zrodili z ženy.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ty jsi věrný ve svých slibech a ryzí ve své pravdě. My však často ze strachu nebo z vypočítavosti mluvíme lež a převracíme právo. Prosíme tě, pomoz nám, abychom slovem i skutkem šířili pravdu a konali spravedlnost! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 13,1–8.15–16

Bratrská láska ať trvá; s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. Pamatujte na vězně, jako byste byli uvěznění s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení. Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh. Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ›Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.‹ Proto smíme říkat s důvěrou: ›Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?‹ Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře! Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. Přinášejme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty nechť vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.

Evangelium: Lukáš 14,1.7–14

Jednou v sobotu vešel Ježíš do domu jednoho z předních farizeů, aby jedl u jeho stolu; a oni si na něj dávali pozor. Když pozoroval, jak si hosté vybírají přední místa, pověděl jim toto podobenství: „Pozve-li tě někdo na svatbu, nesedej si dopředu; vždyť mezi pozvanými může být někdo váženější, než jsi ty, a ten, kdo vás pozval, přijde a řekne ti: ›Uvolni mu své místo!‹ a ty pak musíš s hanbou dozadu. Ale jsi-li pozván, jdi a posaď se na poslední místo; potom přijde ten, který tě pozval, a řekne ti: ›Příteli, pojď dopředu!‹ Pak budeš mít čest přede všemi hosty. Neboť každý, kdo se povyšuje, bývá ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: „Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty. Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé. Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých.“

Verše k obětování: Žalm 102,16–17

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sión a ukáže se ve své slávě.

Verše k požehnání: Přísloví 25,6–7

Před králem se nevypínej a na místo velmožů se nestav. Lépe bude, řekne-li ti: „Vystup sem“, než když tě poníží před urozeným, jak na vlastní oči vídáš.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nás u svého stolu obnovuješ chlebem života a kalichem spasení. Dej, ať zakotveni ve tvé pravdě a lásce pomáháme jedni druhým! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 30, 39, 49, 95, 179, 290

Ty jsi, Hospodine, spravedlivý, přímý ve svých soudech. Nalož se svým služebníkem podle svého milosrdenství. (Žalm 119,137.124)

První čtení: Deuteronomium 30,15–20

Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; když ti dnes prikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíš přes Jordán, abys ji obsadil. Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů, abys mohl sídlit v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, zahrň nás hojností své milosti, abychom nepodléhali našim špatným sklonům a drželi se tvého věčného zákona! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filemonovi 1–21

Pavel, vězeň Krista Ježíše, a bratr Timoteus Filemonovi, našemu milovanému spolupracovníku, sestře Apfii, Archippovi, našemu spolubojovníku, a církvi v tvém domě: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Děkuji svému Bohu a stále na tebe pamatuji ve svých modlitbách, když slyším o tvé víře v Pána Ježíše a o tvé lásce ke všem bratrům. Prosím za tebe, aby se tvá účast na společné víře projevila tím, že rozpoznáš, co dobrého můžeme učinit pro Krista. Tvá láska mi přinesla velkou radost a povzbuzení, protože jsi potěšil srdce věřících, bratře. Ačkoli bych ti v Kristu mohl sméle nařídit, co máš udělat, pro lásku raději prosím, já Pavel, vyslanec a nyní i vězeň Krista

Ježíše. Proším tě za svého syna, kterému jsem dal život ve vězení, Onezima, který ti před časem způsobil škodu, ale nyní je tobě i mně k užitku. Posílám ti ho zpět, je mi drahý jako mé vlastní srdce. Chtěl jsem si ho ponechat u sebe, aby mi ve vězení, kde jsem pro evangelium, sloužil místo tebe, avšak bez tvého souhlasu jsem nechtěl nic udělat, aby tvá dobrota nebyla jakoby vynucená, nýbrž aby byla dobrovolná. Snad proto byl na čas od tebe odloučen, abys ho měl navěky – ne už jako otroka, nýbrž mnohem více než otroka: jako milovaného bratra. Když se jím stal mně, oč více jím bude tobě před lidmi i před Pánem. Jsme-li tedy spolu spojeni, přijmi ho k sobě jako mne. Jestliže ti způsobil nějakou škodu nebo je ti něco dlužen, připiš to na můj účet. Já Pavel píšu vlastní rukou: já to nahradím. Abych ti neřekl, že mi dlužíš i sám sebe. Ano, bratře, udělej mi tu radost v Pánu. Potěš mé srdce v Kristu. Píšu ti v důvěře ve tvou poslušnost a vím, že uděláš víc, než říkám.

Evangelium: Lukáš 14,25–33

S Ježíšem šly veliké zástupy; obrátil se k nim a řekl: „Kdo přichází ke mně a nedovede se zřítí svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed nesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? Jinak – až položí základ a nebude moci dokončit – vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí. ›To je ten člověk,‹ řeknou, ›který začal stavět, ale nemohl dokončit.‹ Nebo má-li nějaký král táhnout do boje, aby se střetl s jiným králem, což nezasedne nejprve k poradě, zda se může s deseti tisíci postavit tomu, kdo táhne s dvaceti tisíci? Nemůže-li, vyšle poselstvo, dokud je protivník ještě daleko, a žádá o podmínky míru. Tak ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým učedníkem.

Verš k obětování: Daniel 9,19

Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.

Verš k požehnání: Lukáš 9,23

Pán řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, dej, ať se očistění tvým slovem a svátostmi cele přimkneme k tobě, aby naše srdce byla prostoupena i bratrskou láskou k našim bližním! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 64, 65, 165, 331, 334

Vyslyš, Hospodine, modlitbu těch, kdo tebe prosí, ať poznají všichni na celé zemi, že ty jsi Hospodin, věčný Bůh.
(Sírachovec 36,16.17)

První čtení: Exodus 32,1.7–14

Když lid viděl, že Mojžíš dlouho nesestupuje z hory, shromáždil se k Áronovi a naléhali na něho: „Vstaň a udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.“ I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy. Brzy uhnuli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si sochu býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: ›To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.‹“ Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skončuji s nimi; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? Proč mají Egypťané říkat: ›Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.‹ Upušt od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k lítosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“ A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co nám brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, dej, abychom se nedrželi falešných jistot, které nám nabízí tento svět, nýbrž ve všem spoléhali na evangelium tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Timoteovi 1,12–17

Děkuji našemu Pánu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, že mě uznal za spolehlivého a určil ke své službě, ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. A přece

jsem došel slitování, protože jsem ve své nevěře nevěděl, co dělám. A milost našeho Pána se nadmíru rozhojnila, a s ní víra i láska v Kristu Ježíši. Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě, avšak došel jsem slitování, aby Ježíš Kristus právě na mně ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří a tak dosáhnou věčného života. Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Evangelium: Lukáš 15,1–10

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim toto podobství: „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ›Radujte se se mnou, protože jsem našel ovcí, která se mi ztratila.‹ Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: ›Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.‹ Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“

Verš k obětování: Žalm 138,3

Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu, Hospodine.

Verš k požehnání: 2. Korintským 5,19

V Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, posílení tvými svatými dary ti vzdáváme chválu a vzýváme tvé milosrdenství, abys nás podle svého zaslíbení přivedl do chrámu života věčného! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 32, 61, 92, 173, 189, 190, 195

Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi. Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka. (Žalm 113,5–7)

První čtení: Ámos 8,4–7

Slyšte to vy, kdo bažíte po ubožákovi a kdo chcete odstranit pokorné v zemi. Říkáte: „Kdy už pomine novoluní, abychom zas prodávali obilí, a den odpočinku, abychom otevřeli sýpku, na míře ubírali, na ceně přidávali a podváděli falešnou váhou, abychom si koupili nuzáky za stříbro, ubožáka pro pár opáneků, a abychom prodali obilní zadinu.“ Přísahal Hospodin při sobě, při Pýše Jákobově: Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co nám brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, obnov v našich duších radost a vděčnost za dar víry, který jsi nám zdarma udělil, abychom oslavovali tvé svaté jméno! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Timoteovi 2,1–7

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlovky, díkůvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas. Byl jsem ustanoven hlasatelem a apoštolem tohoto svědectví – mluvím pravdu a nelžu – učitelem pohanů ve víře a v pravdě.

Evangelium: Lukáš 16,1–13

Svým učedníkům Ježíš řekl: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem. Zavolal ho a řekl mu: ›Čeho ses dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem.‹ Správce si řekl: ›Co budu dělat, když mne pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrat se stydím.

Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství! Zavola si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: ›Kolik jsi dlužen mému pánovi?‹ On řekl: ›Sto věder oleje.‹ Řekl mu: ›Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát.‹ Pak řekl druhému: ›A kolik jsi dlužen ty?‹ Odpověděl: ›Sto měr obilí.‹ Řekl mu: ›Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát.‹ Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla. Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků. Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“

Verš k obětování: Žalm 105,1

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky.

Verš k požehnání: 2. Korintským 8,9

Znáte štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, celé stvoření toužebně očekává, že dojde svého naplnění ve tvém Synu. Děkujeme ti, že nám dáváš ve svátostném pokrmu a nápoji podíl na jeho věčném životě, a prosíme tě, přiveď nás k cíli naší cesty víry a naděje! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 118, 148, 156, 289, 290, 295

Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst svých nakloň ucho.

(Žalm 78,1)

První čtení: Ámos 6,1a.4–7

Běda bezstarostným na Sijónu! Běda těm, kdo lehají na ložích ze slonoviny, povalují se na pohovkách, jídají jehňata ze stáda a telata z chléva, blábolí za zvuku harfy, vymýšlejí si hudební nástroje jako David, pijí víno z obětních misek, nejlepšími oleji se maží, ale nad Josefovou těžkou ranou se netrápí. Proto nyní budou přestěhováni v čele přesídlenců, ustane hodokvas povalečů.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co nám brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, odvrát nás ode všeho, co svádí z cesty spasení, a naši mysl učiň bdělou a pozornou, abychom o tvém zákoně rozjímali a podle něj žili! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): 1. Timoteovi 6,6–11a

Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím. Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby. Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení. Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej!

Druhé čtení (varianta II): 1. Timoteovi 6,11b–19

Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem, abys bez poskvrny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný Vládce, Král králů a Pán pánů. On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a ne-

může uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen. Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, prikazuj, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatřuje vším, co potřebujeme; napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích, štedří, dobročinní, a tak ať si strádají dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý život.

Evangelium: Lukáš 16,19–31

Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strožil a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo se stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.“ Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš. A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo – i kdyby chtěl, nemůže odtud k vám ani překročit od vás k nám.“ Řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.“ Ale Abraham mu odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!“ On řekl: „Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.“ Řekl mu: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Verše k obětování: Žalm 119,12–13

Požehnán buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ. Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst.

Verš k požehnání: Lukáš 6,21

Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, prosíme tě, obnov svou církev, aby se její jednota stala viditelnou a bohatství duchovních darů, které jí svěřuješ, ať se dostane ke všem, kdo hladoví a žízňají po skutečném životě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 84, 140, 182, 187

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.

(Žalm 37,5)

První čtení: Abakuk 1,1–4; 2,1–4

Výnos, který přijal ve vidění prorok Abakuk. Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě pro násilí, a ty nezachraňuješ. Proč mi dáváš vidět ničemnosti a mlčky na trápení hledíš? Doléhají na mne zhoubá a násilí, rozrostly se spory a sváry. Proto je tak ochromen zákon a nikdy se neprosadí právo. Spravedlivého obkličuje svévolník, proto je právo tak překrouceno. Postavím se na své strážné stanoviště, budu stát na hlásce a vyhlížet, abych seznal, co ke mně promluví a jakou odpověď dostanu na svoji stížnost. Hospodin mi odpověděl, řekl: „Zapiš to vidění, zaznamenej je na tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst. Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li, vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá.“ Pozor na opovážlivce; není v něm duše přímá. Spravedlivý bude žít pro svou věrnost.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co nám brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, prosíme tě, ve svém milosrdenství nám odpusť naše viny, jichž se dopouštíme, třebaže se odvažujeme honosit jménem křesťané. Očisti si nás, abychom ti mohli sloužit s pokojem v srdci! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 1,1–14

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat. Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

Evangelium: Lukáš 17,5–10

Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!“ Pán jim řekl: „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: ›Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře, a ona by vás poslechla. Řekne snad někdo svému služebníku, který se vrátil z pole, kde oral nebo pásl: ›Pojď si hned sednout ke stolu?‹ Neřekne mu spíše: ›Připrav mi něco k jídlu a přistroj se k obsluze, dokud se nenajím a nenapiji; pak budeš jíst a pít ty!‹? Děkuje snad svému služebníku, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ›Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.‹“

Verš k obětování: Žalm 8,1

Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost zvýšil jsi nad nebesa.

Verš k požehnání: 1. Petrův 1,25

Uschne tráva, květ opadne, ale slovo Hospodinovo zůstává na věky – to je to slovo, které vám bylo zvěstováno v evangeliu.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, ty jsi natolik dobrý, že nám žehnáš svými dary, i když jich nejsme hodni. Dej, abychom na tvou nezaslouženou lásku odpovídali poslušným plněním tvých přikázání! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 12, 13, 37, 43, 45, 182, 195, 290

Zbav mě hříchu, očist' yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sněh.

(Žalm 51,9–10)

První čtení: 2. Královská 5,1–15c

Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“ Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desatery sváteční šaty. Izraelskému králi přinesl dopis: „Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství.“ Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!“ Když Eliša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“ Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elišova domu. Eliša mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“ Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: ›Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‹ Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel. Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ›Omyj se, a budeš čist.‹“ On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist. Vrátil se k muži Božímu s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: „Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ochraňuj svou obec věřících, aby pod tvou mocnou záštitou prospívala v dobrých skutcích ke tvé větší cti a slávě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 2,8–15

Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium. Pro ně snáším utrpení a dokonce pouta jako zločinec. Ale Boží slovo není spoutáno. A tak všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spásy v Kristu Ježíši a věčné slávy. Věrohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe. Toto připomínej a před tváří Boží naléhavě domlouvej bratřím, aby se nepřeli o slova. Není to k ničemu, leda k rozvrácení posluchačů. Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy.

Evangelium: Lukáš 17,11–19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

Verš k obětování: Rút 1,16b

Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.

Verš k požehnání: 1. Tesalonickým 5,18

Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že svému lidu zůstáváš věrný a ve svátosti křtu a večere Páně do nás vstěpuješ svůj božský život. Dej, abychom se stále radovali, že jsme zahrnuti do Nové smlouvy, kterou jsi s námi uzavřel skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 25, 35, 46, 47, 52, 291, 294, 296, 326, 335

Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá. Pomoci jsem došel, proto v srdci jášám, svou písní mu budu vzdávat chválu.
(Žalm 28,7)

První čtení: Genesis 32,4–8a.23–31

Jákob vyslal napřed posly ke svému bratru Ezauovi do země Seíru, na pole Edómské, a přikázal jim: „Vyřídte mému pánu Ezauovi toto: Tvůj otrok Jákob vzkazuje: Až dosud jsem prodléval jako host u Lábanu. Mám voly a osly, ovce, služebníky a služky. Posílám o tom zprávu tobě, svému pánu, abych získal tvoji přízeň.“ Poslové se vrátili k Jákobovi a řekli: „Přišli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale on ti už jde vstříc a je s ním čtyři sta mužů.“ Tu padla na Jákoba veliká bázeň a tíseň. A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodiv se přes Jabok. Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. Neznámý řekl: „Pusť mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odvětil: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Jákob.“ Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstál.“ A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odvětil: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, tys naše útočiště a naše skála. Od tebe pochází i naše víra. Skloň se k prosbám své církve a dej, abychom rostli ve zbožnosti a poslušnosti tvé vůle! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 3,14–4,5

Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil. Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení,

a to vírou v Krista Ježíše. Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě.

Evangelium: Lukáš 18,1–8

Ježíš jim vypravoval podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ›Zastaň se mne proti mému odpůrci.‹ Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: ›I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.‹“ A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“

Verše k obětování: Žalm 121,1–2

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.

Verše k požehnání: Lukáš 18,7–8

Pán řekl: „Nejedná Bůh právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane.“

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žes nás v této svátosti obdaroval podílem na těle a krvi svého Syna. Pomož nám uchovat si víru v našich srdcích i našich životech! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 101, 182, 185, 326

Modlitba poníženého proniká oblaky a neutiší se, dokud nedosáhne cíle.

(Sírachovec 35,17)

První čtení: Jeremjáš 14,7–9.19–21

Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě. Naděje Izraele, jeho spasiteli v čase soužení! Proč jsi v zemi jako host, jak pocestný, který se zdrží jen přes noc? Proč jsi jak zdrcený člověk, jak bohatýr, který není s to spasit? Ty jsi Hospodine, uprostřed nás a nazývají nás tvým jménem. Nežříkej se nás! Což jsi opravdu zavrhl Judu? Tvá duše si zprotivila Sijón? Proč nás biješ, což pro nás není uzdravení? S nadějí jsme vyhlíželi pokoj, ale nic dobrého nepřichází, čas uzdravení, a hle předěšení. Hospodine, uznáváme svou svévoli, i nepravost svých otců, hřešili jsme proti tobě. Neodmítej nás však pro své jméno, nenech zhanobit trůn své slávy. Rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, prosíme tě, zahlad' naše viny a vyprosti nás z léček hříchu, do nichž se v naší lidské slabosti znovu a znovu zaplétáme. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Timoteovi 4,6–8.16–18

Já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod. Při mé první obhajobě nikdo při mně nebyl, všichni mě opustili. Kéž jim to Bůh nepočítá! Pán však při mně stál a dal mi sílu, abych mohl dovršit zvěstování evangelia, a slyšeli je všichni pohané; a byl jsem vysvobozen ze lví tlamy. Pán mě vysvobodí ze všeho zlého a zachová pro své nebeské království. Jemu patří sláva na věky věků. Amen.

Evangelium: Lukáš 18,9–14

O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: ›Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.‹ Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: ›Bože, slituj se nade mnou hříšným.‹ Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Verše k obětování: Žalm 34,18–19

Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil. Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.

Verš k požehnání: Lukáš 18,14

Každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, nedopust, abychom podlehli pokušením, která na nás útočí a svádějí na scesti. Prosíme tě, svým slovem a svátostmi udržuj naše kroky na oné úzké cestě, která směřuje k tobě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 14, 39, 53, 54, 60, 155, 183

MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ (VŠECH SVATÝCH) pátek 1. listopadu 2013

Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine. Můj Bůh září do mých temnot. Ač jsem poníženy ubožák, Panovník přec na mě myslí. (Žalm 18,29 / Žalm 40,18)

První čtení: Sírachovec 2,7–11

Kdo se bojíte Hospodina, čekejte na jeho milosrdenství a neuchylujte se od něho, abyste nepadli. Kdo se bojíte Hospodina, důvěřujte mu a vaše odměna se neztratí. Kdo se bojíte Hospodina, doufejte v příchod dobrých věcí, věčného veselí a milosrdenství. Pohleďte na dávná pokolení a vizte: Kdo důvěřoval Hospodinu a byl zahanben? Kdo setrval v bázni před ním a byl opuštěn? Kdo ho vzýval a on ho opominul? Vždyť Hospodin je plný slitování a milosrdný, odpouští hříchy a zachraňuje v čas soužení.

Tužby

2. Aby ještě mnozí byli přivedeni do radostného obecenství dětí Božích, modleme se k Hospodinu.
3. Aby v nás rostlo pouto lásky ke všem bratřím a sestrám v Kristu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, děkujeme ti, že oslavuješ své jméno mezi lidmi a stavíš nám před oči příklad mučedníků a svědků, kteří ve víře vytrvali až do konce. Pomoz i nám, abychom se neodchylovali od zvěsti evangelia! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 11,32–12,2

Nestačil by mi čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců; ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář. Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzi, zakoušeli útlak a soužení. Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás. Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který

se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.

Evangelium: Lukáš 6,20–36

Ježíš pohlédl na učedníky a řekl: „Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží. Blaze vám, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymaže vaše jméno jako proklaté pro Syna člověka. Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky. Ale běda vám, bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo. Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům. Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí. Zehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili! Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět. Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, jednejte i vy s nimi. Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Činite-li dobře těm, kdo vám dobře činí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci. Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek. Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“

Verš k obětování: Žalm 34,10

Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek.

Verš k požehnání: Matouš 11,29

Pán řekl: „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, prameni útěchy a pokoje! Shromáždil sis nás v jednu rodinu svých dětí. Dej, ať je nám přijímání svátosti chleba a kalicha znamením, že nás připočtes k zástupu svědků, vyznávajících jméno Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 88, 103, 105, 269

Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

(4. Ezdráš 2,34–35)

První čtení: Jób 7,1–4.7–8

Zdali není člověk na zemi podroben v službu, nejsou jeho dny jako dny nádeníka? Jako baží otrok po stínu a jak nádeník čeká na výdělek, tak se mi dostaly dědictvím daremné měsíce, noci plné trápení se staly mým údělem. Když uléhám, ptám se: „Kdy už vstanu?“ a pak zase: „Kdy se snese večer?“ Bože, pomni, že můj život uprchne jak vítr a nic dobrého už nikdy nespatří mé oči. Neuzří mě oko, jež mě vídávalo, budou-li mě tvoje oči hledat, nebudu tu.

Tužby

2. Abychom nad hroby našich drahých pochopili pravý smysl života, který jediné od Boha přichází, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokračovali v dobrém díle, které nám odkázali naši předkové, a jejich dědictví zachovali, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, prosíme tě za naše bratry a sestry, jež jsi odvolal z tohoto světa. Smiluj se nad nimi, odpusť jim a přiveď je do pravého nebeského domova, aby se radovali z věčného obecenství s tebou! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 4,13–15

A nyní vy, kteří říkáte: „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“ – vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“

Evangelium: Lukáš 12,35–40

Ježíš řekl: „Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat. Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim.“

Verš k obětování: Lukáš 12,32

Nebojte se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

Verše k požehnání: Římanům 14,7–8

Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dovoláváme se tvého milosrdenství a prosíme tě, ať duše všech tvých služebníků a služebnic, které se rozloučily s tímto světem, dojdou věčného odpočinutí ve světle tvé slávy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 23, 63, 75, 82, 98, 180, 269, 270

Blaze muži, jenž se bojí Hospodina, jenž velikou zálibu má v jeho přikázáních!

(Žalm 112,1)

První čtení: Izajáš 1,16–18

Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělají jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu pravdu vždy a všude hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, pomoz nám statečně unést důsledky našich každodenních prohřešků a chyb. Dej nám rozeznávat, v čem jsme se mýlili a kde selhali, a to vše tobě odevzdávat v důvěře, že nezavrhuješ, nýbrž odpouštíš. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Tesalonickým 1,3.11–12

Musíme za vás, bratři, stále Bohu děkovat, jak se sluší, protože vaše víra mocně roste a vzájemná láska všech vás je stále větší. Proto jsme na vás hrdi v církvích Božích, neboť vaše víra je vytrvalá v každém pronásledování a útisku, které snášíte. Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry. Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

Evangelium: Lukáš 19,1–10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malý postavou, nemohl ho pro zástup spatřit. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl a s radostí

jej přijal. Všichni, kdo to uviděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Verš k obětování: Žalm 33,5

Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti.“ A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.

Verš k požehnání: Jan 3,16

Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, dej, ať jednota a mír, které nám štědře udílíš ve svém slově a svátostech, zapustí kořeny v životě našeho sboru a našich rodin! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 33, 43, 45, 54, 60, 85, 109, 153, 284

Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou úpím; kéž vstoupí moje modlitba k tobě!
(Žalm 88,2–3)

První čtení: Jób 19,23–27a

Kéž by byly mé řeči sepsány, vyznačeny jako nápis, rydlem železným a olovem, do skály trvale vytesány! Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi zbývá, a Boží vůlí se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, před tvým soudem si nemůžeme připisovat žádné zásluhy. Dej, abychom se sami neospravedlňovali, nýbrž spoléhali na ospravedlnění z víry! Osviř nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Tesalonickým 2,13–3,5

Stále musíme děkovat Bohu za vás, bratří milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu vás povolal naším evangeliem. Nuže tedy, bratří, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem nebo dopisem. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno jako u vás a abychom byli vysvobozeni od pochybných a zlých lidí. Neboť ne všichni věří. Ale Pán je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého. Spoléháme na vás v Pánu, že konáte a budete konat, co přikazujeme. A Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově.

Evangelium: Lukáš 20,27–40

K Ježíšovi přišli někteří ze saduceů – ti popírají vzkříšení – a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš nám ustanovil: ›Zemře-li něčí bratr ženatý, ale bezdětný, ať se s jeho manželkou ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.‹ Bylo tedy sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bezdětný. Jeho manželku si vzal druhý, pak třetí a stejně všech sedm; nezanechali děti a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Komu z nich bude tato žena patřit při vzkříšení? Všech sedm ji přece mělo za manželku.“ Ježíš jim řekl: „Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení. A že mrtví vstanou, naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Hospodina ›Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým‹. On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni živi.“ Někteří ze zákoníků na to řekli: „Mistře, dobře jsi odpověděl.“ A už se neodvážili položit mu jinou otázku.

Verše k obětování: Žalm 147,14–15

Na tvém území ti zjednal pokoj, bělí pšeničnou tě sytí. Na zem vysílá svůj výrok, rychle běží jeho slovo.

Verš k požehnání (varianta I): Lukáš 20,38

On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni živi.

Verš k požehnání (varianta II): Žalm 23,4

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žes nás ve večeři Páně naplnil novou nadějí. Dej, ať tvá láska, kterou nás zahrnuješ ve slově a svátostech, pokračuje mezi námi ve spásném díle a přivede naši naději k naplnění! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 43, 58, 63, 88, 101, 105, 110, 163, 288

Prozíraví budou zářit jako záře oblohy a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy. (Daniel 12,3)

První čtení: Přísloví 3,1–7

Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj. Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce. Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávaj ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti a kázni utvrzoval a činil z ní úrodnou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře svou milostí posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svého služebníka Jana Amose Komenského jsi požehnal jedinečným darem milosti, že moudře rozuměl a učil tvé pravdě. Dej, ať v jeho díle poznáváme tebe a tvého Syna, jehož jsi pro naši spásu poslal! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 3,5–11

Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst; a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.

Evangelium: Matouš 13,47–52

Ježíš řekl: „Spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš! Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti

nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“

Verše k obětování: Žalm 24,3–4

Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě? Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí.

Verše k požehnání: 1. Korintským 1,23.24

My kážeme Krista ukřižovaného. Pro povolání je Kristus Boží moc a Boží moudrost.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti za učitele národů Jana Amose Komenského a za všechny moudré lidi, jejichž myšlenky nás osvěcují a přibližují k tobě. A prosíme tě, ať stále smíme naslouchat tvému slovu a žít se chlebem života a kalichem spásy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 26, 27, 193, 197, 334, 338

Bůh slunci na nebi postavil stan, ono jak ženich z komnaty vyjde. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem.

(Žalm 19,5–7)

První čtení: Malachiáš 3,19–21 (4,1–3)

Hle, přichází ten den hořící jako pec; a všichni opovázlivci i všichni, kdo páchají svévolnosti, se stanou strništěm. A ten přicházející den je sežehne, praví Hospodin zástupů; nezůstane po nich kořen ani větev. Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích. Rozběhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci, rozšlapete svévolníky, že budou jako popel pod chodidly vašich nohou v ten den, který připravuji, praví Hospodin zástupů.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi je dán, a Boží vůlí se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, vyslyš naše prosby a chraň nás před nástrahami, které nám vstupují do cesty a jejichž záludnost leckdy nevidíme. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Tesalonickým 3,6–13

Přikazujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali. Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezaháleli ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili. Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí! Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není. Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací. Vy však, bratří, neochabujte v dobrém jednání.

Evangelium: Lukáš 21,5–19

Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a pamětními dary, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ Otázali se ho: „Mistře, kdy to nastane? A jaké bude znamení, až se to začne dít?“ Odpověděl: „Mějte se na pozoru, abyste se nedali svést. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ›Já jsem to‹ a ›nastal čas‹. Nechoďte za nimi. Až uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve být, ale konec nastane hned.“ Tehdy jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes. Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám bude příležitostí k svědectví. Vezměte si k srdci, abyste se předem nepřipravovali, jak se budete hájit. Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník. Zradí vás i rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou zabiti. A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, získáte své životy.“

Verš k obětování: Žalm 96,13

Hospodin přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.

Verše k požehnání: Zjevení 2,8.10

Toto praví ten první i poslední, který byl mrtev a je živ: Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, vzdáváme ti díky za to, žes nám ve křtu vtiskl do duše svou pečeť, kterou jsme označeni, abychom se nemuseli bát soudného dne. Dej, abychom na každý den žili ze tvé milosti a z tvého odpuštění! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 103, 110, 149, 162, 187, 199

Panovat bude od moře až k moři, od Řeky do dálav země. Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit. (Žalm 72,8.11)

První čtení: Jeremjáš 23,1–6

„Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův. Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: ›Hospodin – naše spravedlnost.‹“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi je dán, a Boží vůlí se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, povzbuď svůj věřící lid, aby se tebou nechal vést a nebál se kráčet v požehnaných šlépějích tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 1,13–20

Otec nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů: On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem. Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.

Evangelium: Lukáš 23,33–43

Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať zachráni sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu a podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ Nad ním byl nápis písmem řeckým, latinským a hebrejským: „Toto je král Židů.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Verš k obětování: Daniel 7,14

Byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.

Verš k požehnání: Lukáš 19,38

Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi pokoj a sláva na výsostech!

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, pamatuj na nás a přijmi nás pro oběť tvého Syna, abychom se mohli těšit z toho, že na nás dopadá odlesk jeho královského majestátu! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 29, 34, 39, 73, 82, 155, 205

DALŠÍ FORMULÁŘE

Adventní pobožnosti:

- Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 180
- Ekumenický lekcionář, řada C (KC 2003–04), str. 7, 11, 24

Štědrý den:

- Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 15
- Ekumenický lekcionář řada B (KC 2011–12), str. 13

Umučených betlémských dětí:

- Český misál (KC 2009–10), str. 24
- Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 25
- Ekumenický lekcionář řada B (KC 2011–12), str. 21

Postní pobožnosti:

- Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 184
- Ekumenický lekcionář, řada C (KC 2003–04), str. 106

Svátek práce:

- Český misál (KC 2009–10), str. 89

Májové pobožnosti:

- Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 188
- Ekumenický lekcionář, řada C (KC 2003–04), str. 141

Památka Jana Křtitele:

- Český misál (KC 2009–10), str. 114
- Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 128

Památka apoštolů Petra a Pavla:

- Český misál (KC 2009–10), str. 118
- Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 132
- Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 124

Památka Marie, matky Páně:

- Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 144

Památka knížete Václava:

Český misál (KC 2009–10), str. 150

Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 164

Ekumenický lekcionář, řada B (KC 2011–12), str. 157

Den vzniku Československa:

Český misál (KC 2009–10), str. 160

Ekumenický lekcionář, řada A (KC 2010–11), str. 174

POBOŽNOSTI

Liturgický řád adventních, postních a májových pobožností je uveden v Kazatelském cyklu 2011–12 (Ekumenický lekcionář, řada B), str. 180–191. Osvědčeným liturgickým tvarem je Odpolední a večerní pobožnost podle Františka Kalouse.

Jako biblická čtení mohou při pobožnostech posloužit starozákonní texty z nedělních bohoslužebných formulářů. Před biblické čtení, které zvěstuje předsedající, je možné předřadit společně recitovaný žalm či jinou starozákonní píseň.

ADVENTNÍ POBOŽNOSTI:

Žalm prvního týdne: 95

Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy, vstupme před jeho tvář s díkyvdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů! Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce. Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení na poušti v Masse, kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy. Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná. Proto jsem se v hněvu zapřísáhl: Nevejdou do mého odpočinutí!

Čtení prvního týdne: Jeremjáš 33,14–16

Žalm druhého týdne: 111

Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, v kruhu přímých, v shromáždění. Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. Velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy. On zajistil památku svým divům; Hospodin je milostivý, plný slitování. Dal potravu těm, kdo se ho bojí, navěky je pamětliv své smlouvy. Svému lidu ohlásil své mocné činy, že mu dá dědictví pronárodů. Činy jeho rukou jsou pravda a právo, všechna jeho ustanovení jsou věrná, spolehlivá navěky a navždy, pravdou a přímostí vytvořená. Seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky

svou smlouvu; svaté, bázeň budící je jeho jméno. Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy!

Čtení druhého týdne: Malachiáš 3,1–4

Píseň třetího týdne: Izajáš 12

V onen den řekneš: „Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však odvrátil a potěšil s mě. Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.“ S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy. V onen den řeknete: „Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno! Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínejte, že jeho jméno je vyvýšené. Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!“ Jásej a plesej, ty, která bydlíš na Sijónu, neboť Veliký je ve tvém středu – Svatý Izraele.

Čtení třetího týdne: Sofonjáš 3,14–20

Žalm čtvrtého týdne: 19

Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem. Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušný jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. Hospodinova bázeň je čistá, obtož navždy. Hospodinovy řady jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou. Kdo může rozpoznat bludy? Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty. Též před opovážlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!

Čtení čtvrtého týdne: Micheáš 5,1–4a

POSTNÍ POBOŽNOSTI:

Žalm prvního týdne: 91

Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného. Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“ Vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru. Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost. Nelekej se hrůzy noci ani šípu, který létá ve dne, moru, jenž se plíží temnotami, nákazy, jež šíří zhoubu za poledne. Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového. Na vlastní oči to spatříš, uztříš odplatu, jež stihne svévolníky. Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil; po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lviče i draka. Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem, on zná moje jméno. Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.

Čtení prvního týdne: Deuteronomium 26,4–10 nebo Deuteronomium 26,16–19

Žalm druhého týdne: 25,11–22

Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká. Jak je tomu s mužem, jenž se bojí Hospodina? Ukáže mu cestu, kterou si má zvolit. Jeho duše se uhostí v dobrou, jeho potomstvo obdrží zemi. Hospodinovo tajemství patří těm, kdo se ho bojí, ve známost jim uvádí svou smlouvu. Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrat ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený. Mému srdci přibývá soužení. Vyveď mě z úzkostí. Pohled na mé pokoreň, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy. Pohled, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí. Ochraňuj můj život, vysvobod mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě. Bezúhonnost a přímost mě chrání, svou naději skládám v tebe. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

Čtení druhého týdne: Genesis 15,1–6

Žalm třetího týdne: 109,1–5.21–31

Bože, má chválo, nestav se hluchým, když se na mě rozevřela ústa svévolná a lstivá! Zrádným jazykem mě napadají, slovy nenávisnými mě zasypali, bojují proti mě bez důvodu. Osočují mě za moji lásku, zatímco se modlím. Za dobro mě zavalují zlobou, za mou lásku nenávisť. Ty však, Panovníku Hospodine, ukaž na mně pro své jméno, jak je tvé milosrdenství dobrotivé, vysvoboď mě! Jsem poníženy ubožák, v nitru mám zraněné srdce. Odcházím jako stín, který se prodlužuje, jako luční kobyłka jsem smeten. V kolenou se podlamuji postem, bez oleje chátrá moje tělo. Jsem jim jenom pro potupu, jak mě vidí, potřásají hlavou. Pomoz mi, můj Bože, Hospodine, podle svého milosrdenství mě zachraň, aby poznali, že tvá ruka to byla, žes to učinil ty, Hospodine. Jen ať zlořečí, ale ty žehnej! Když povstali, ať je stihne hanba, a tvůj služebník se zaraduje. Stud ať poleje ty, kdo mě osočují, hanbou ať se zahalí jak pláštěm. Moje ústa vzdají Hospodinu velkou chválu, mezi mnohými ho budu chválit, neboť stanul po pravici ubožáku, aby ho zachránil před jeho soudci.

Čtení třetího týdne: Izajáš 55,1–9

Žalm čtvrtého týdne: Žalm 103,1–13

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. Hospodin zjednává spravedlnost a právo všem utlačeným. Dal poznat své cesty Mojžíšovi, synům Izraele svoje skutky. Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný; nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně. Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí; jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

Čtení čtvrtého týdne: Jozue 5,9–12

Žalm pátého týdne: 126

Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: „Hospodin s nimi učinil velké věci.“ Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se. Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.

Čtení pátého týdne: Izajáš 43,16–21

Žalm šestého týdne: 22,1–12

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci. Ty jsi ten Svatý, jenž trůní obklopen chválami Izraele. Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout. Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni. Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu. Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou: „Svěř to Hospodinu!“ „Ať mu dá vyváznout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!“ Ty jsi mě vyvedl z života matky, choval’s mě v bezpečí u jejích prsou. Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh. Nebuď mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!

Čtení šestého týdne: Izajáš 52,13–53,12

MÁJOVÉ (SVATODUŠNÍ) POBOŽNOSTI:

Žalm prvního týdne: 33

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit. Hospodinu vzdejte chválu při citaře, zpívejte mu žalmy s harfou o deseti strunách. Zpívejte mu novou píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic. Neboť slovo Hospodinovo je přímé, v každém svém díle je věrný. Miluje spravedlnost a právo, Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechen jejich zástup. Jako hrází drží pohromadě mořské vody, vodstva propastí uložil v zásobnicích. Boj se Hospodina, celá země, všichni obyvatelé světa, žijte v jeho bázni! Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí. Záměry národů Hospodin maří, lidem úmysly hatí. Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení. Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny, ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi. On utvořil srdce každého z nich, on též rozumí všem jejich skutkům. Král se nezachrání velkým vojskem, rek se nevyprostí velkou zmužilostí. Selže kůň, k záchraně nepostačí, velkou silou svou k úniku nepomůže. Ale oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají na jeho milosrdenství, aby ze smrti je vysvobodil, naživu je zachoval v čas hladu. Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!

Čtení prvního týdne: Genesis 11,1–9

Žalm druhého týdne: 114

Když vyšel Izrael z Egypta, Jákobův dům z lidu temné řeči, stal se Juda Boží svatyní, Izrael Božím vladařstvím. Moře to vidělo a dalo se na útěk, Jordán se nazpět obrátil, hory poskakovaly jako berani a pahorky jako jehňata. Moře, co je ti, že utíkáš, Jordáne, že se zpět obrácíš? Hory, proč poskakujete jako berani, a vy, pahorky, jako jehňata? Chvěj se, země, před Pánem, před Bohem Jákobovým! On proměňuje skálu v jezero, křemen v prameny vod.

Čtení druhého týdne: Exodus 19,1–8

Žalm třetího týdne: 130

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby. Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo. Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jitra, když drží stráž k jitru. Čekej, Izraeli, na Hospodina! U Hospodina je milosrdenství, hojně je u něho vykoupení, on vykoupí Izraele ze všech jeho nepravostí.

Čtení třetího týdne: Ezechiel 37,1–14

Žalm čtvrtého týdne: 104,1–5.24–35

Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděs ses velebnou důstojností. Halíš se světlem jak pláštěm, rozpínáš nebesa jako stanovou plachtu. Mezi vodami si kleneš síně, z mračen si vůz činíš a vznášíš se na perutích větru. Z vichrů si činíš své posly, z ohnivých plamenů sluhy. Zemi jsi založil na pilířích, aby se nehnula navěky a navždy. Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů. Tu je veliké a širé moře: hemží se v něm nespočetných živočichů maličkých i velkých, plují po něm lodě. Vytvořil jsi livjátana, aby v něm dováděl. A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým. Skryješ-li tvář, propadají děsu, odejmeš-li jejich ducha, hynou, v prach se navracejí. Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Hospodinova sláva potrvá věčně! Hospodin se bude radovat ze svého díla. Shlédne na zemi a ta se třese, dotkne se hor a kouří se z nich. Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu. Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost. Kéž hříšníci vymizí ze země, kéž svévolníci nejsou! Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Haleluja.

Čtení čtvrtého týdne: Jól 3,1–5

OBSAH

PŘEDMLUVA	5
ÚVODNÍ POZNÁMKA AUTORA	7
I. NEDĚLE ADVENTNÍ – 2. prosince 2012	10
II. NEDĚLE ADVENTNÍ – 9. prosince 2012	12
III. NEDĚLE ADVENTNÍ – 16. prosince 2012	14
IV. NEDĚLE ADVENTNÍ – 23. prosince 2012	16
VIGILIE HODU BOŽÍHO VÁNOČNÍHO – 24.–25. prosince 2012	18
HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ (NAROZENÍ PÁNĚ) – úterý 25. prosince 2012	20
PAMÁTKA PRVOMUČEDNÍKA ŠTĚPÁNA – středa 26. prosince 2012	22
NEDĚLE PO VÁNOCÍCH – RODINY PÁNĚ – 30. prosince 2012	24
DÍKŮVZDÁNÍ ZA BOŽÍ OCHRANU A VEDENÍ – pondělí 31. prosince 2012	26
NOVÝ ROK – JMÉNA JEŽÍŠ – úterý 1. ledna 2013	28
ZJEVENÍ PÁNĚ (EPIFANIAS) – neděle 6. ledna 2013	30
ZROD CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ – úterý 8. ledna 2013	32
I. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – KŘTU PÁNĚ – 13. ledna 2013	34
II. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – 20. ledna 2013	36
III. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – 27. ledna 2013	38
UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU – sobota 2. února 2013	40
IV. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – 3. února 2013	42
POSLEDNÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ – PROMĚNĚNÍ PÁNĚ – 10. února 2013	44
POPELEČNÍ STŘEDA – ZAČÁTEK POSTNÍ DOBY – 13. února 2013	46
I. NEDĚLE POSTNÍ (INVOCAVIT) – 17. února 2013	48
II. NEDĚLE POSTNÍ (REMINISCERE) – 24. února 2013	50
III. NEDĚLE POSTNÍ (OCULI) – 3. března 2013	52
IV. NEDĚLE POSTNÍ (LAETARE) – 10. března 2013	54
V. NEDĚLE POSTNÍ (JUDICA) – 17. března 2013	56
VI. NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ (PALMARUM) – 24. března 2013	58

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ – 28. března 2013	63
VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA UTRPENÍ A SMRTI PÁNĚ – 29. března 2013	66
BÍLÁ SOBOTA – VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO – 30. března 2013	74
HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ – neděle 31. března 2013	83
PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ – 1. dubna 2013	85
I. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (QUASIMODOGENITI) – 7. dubna 2013	87
II. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (MISERICORDIAS DOMINI) – 14. dubna 2013	89
III. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (JUBILATE) – 21. dubna 2013	92
IV. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (CANTATE) – 28. dubna 2013	94
V. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (ROGATE) – 5. května 2013	96
OSLAVENÍ (NANEBEVSTOUPENÍ) PÁNĚ – čtvrtek 9. května 2013	98
VI. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (EXAUDI) – 12. května 2013	100
VIGILIE HODU BOŽÍHO SVATODUŠNÍHO – sobota 18. května 2013	102
HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO – neděle 19. května 2013 ...	104
PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ – 20. května 2013	106
I. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE – 26. května 2013 ...	108
TĚLA A KRVE PÁNĚ (CORPUS CHRISTI) – čtvrtek 30. května 2013	110
II. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – 2. června 2013	112
III. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – 9. června 2013	114
PAMÁTKA PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO – středa 12. června 2013	116
IV. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – 16. června 2013	118
V. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – 23. června 2013	120
VI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – 30. června 2013	122
PAMÁTKA OPATA PROKOPA – čtvrtek 4. července 2013	124
PAMÁTKA CYRILA A METODĚJE – pátek 5. července 2013	126

PAMÁTKA MISTRA JANA HUSA – <i>sobota 6. července 2013</i>	128
VII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>7. července 2013</i>	130
VIII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>14. července 2013</i>	132
IX. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>21. července 2013</i>	134
X. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>28. července 2013</i>	136
XI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>4. srpna 2013</i>	138
XII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>11. srpna 2013</i>	140
XIII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>18. srpna 2013</i>	142
XIV. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>25. srpna 2013</i>	144
XV. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>1. září 2013</i>	146
XVI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>8. září 2013</i>	148
XVII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>15. září 2013</i>	150
XVIII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>22. září 2013</i>	152
XIX. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>29. září 2013</i>	154
XX. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>6. října 2013</i>	156
XXI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>13. října 2013</i>	158
XXII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>20. října 2013</i>	160
XXIII. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>27. října 2013</i>	162
MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ (VŠECH SVATÝCH) – <i>pátek 1. listopadu 2013</i>	164
PAMÁTKA ZESNULÝCH – <i>sobota 2. listopadu 2013</i>	166
XXIV. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>3. listopadu 2013</i>	168
XXV. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>10. listopadu 2013</i>	170
PAMÁTKA JANA AMOSE KOMENSKÉHO – <i>pátek 15. listopadu 2013</i>	172
XXVI. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>17. listopadu 2013</i>	174
POSLEDNÍ NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – <i>24. listopadu 2013</i>	176
DALŠÍ FORMULÁŘE	178
POBOŽNOSTI.	180
Adventní pobožnosti:	180
Postní pobožnosti:	182
Májové (svatodušní) pobožnosti:	185

